KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 11 februari 1998 door de Minister van Justitie verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet "houdende oprichting van een centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht, alsook tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek", heeft op 10 maart 1998 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre de la Justice, le 11 février 1998, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi "portant création d'un fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession et modifiant certaines dispositions du Code judiciaire", a donné le 10 mars 1998 l'avis suivant :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van wet heeft een dubbel doel : enerzijds voorziet het in de oprichting van een centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht; anderzijds beoogt het een aantal uiteenlopende wijzigingen aan te brengen in de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek i.v.m. de beslagprocedure (1).

2. De oprichting van het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht wordt geregeld in een hoofdstuk IIbis, dat wordt ingevoegd in het vijfde deel, eerste titel, van het Gerechtelijk Wetboek.

Het centraal bestand is een geïnformatiseerde gegevensbank, ingericht bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders. Alle berichten van beslag, delegatie en overdracht worden erin verwerkt. Het centraal bestand kan, onder bepaalde voorwaarden, worden geraadpleegd door de advocaten, de gerechtsdeurwaarders, de ontvangers van de Administratie der directe belastingen en van de Administratie van de B.T.W., Registratie en Domeinen, de notarissen en de griffiers.

---

(1) Volgens de memorie van toelichting hebben die wijzigingen van de bestaande wetsbepalingen tot doel "de problemen die de praktijk aan het licht heeft gebracht, op te lossen".

Met het oog op de verificatie van de ingevoerde gegevens en de bijwerking van het bestand, verkrijgt de Nationale Kamer toegang tot bepaalde gegevens van het rijksregister van de natuurlijke personen.

Het ontwerp bevat een aantal maatregelen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de in het bestand opgenomen personen. Zo wordt voorzien in de oprichting van een Toezichtscomité, voorgezeten door een beslagrechter of een magistraat met ervaring inzake beslag, en verder bestaande uit negen andere leden, allen om beurten benoemd door de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat, uit een dubbeltal voorgedragen door de Ministerraad. Het Toezichtscomité heeft o.m. als bevoegdheid toe te zien op de naleving van de ontworpen bepalingen. In dit verband kan het opdracht geven aan de tuchtoverheid of de hiërarchische meerdere van een bepaalde persoon om m.b.t. diens handelingen een onderzoek in te stellen.

Het ontwerp regelt de inhoud van de berichten van beslag, delegatie en overdracht, die de gerechtsdeurwaarder of de griffier aan het centraal bestand moet zenden.

3. De wijzigingen van de bestaande bepalingen i.v.m. het beslag hebben betrekking op zeer uiteenlopende onderwerpen.

Voor de beschrijving van de draagwijdte ervan, kan verwezen worden naar de memorie van toelichting, meer bepaald naar de commentaar bij de artikelen 3, 7 tot 9, 14, 15, 17, 18 en 20 tot 23 van het voorontwerp.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Op het ogenblik waarop dit advies wordt uitgebracht, is bij de Kamer van volksvertegenwoordigers een wetsontwerp aanhangig, betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen (1), alsmede een daarmee verband houdend wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 628 en 1395 van het Gerechtelijk Wetboek (2).

Gevraagd naar het mogelijk verband tussen die wetsontwerpen en het voor advies voorgelegde voorontwerp, heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat, als de genoemde wetsontwerpen wet geworden zullen zijn, het voorontwerp aangepast zal moeten worden. Die wijzigingen houden i.h.b. verband met het invoeren van een nieuw bericht, met name een "bericht van collectieve schuldregeling", en met het invoeren van de figuur van de "schuldbemiddelaar".

Het staat aan de regering, en nadien aan de Wetgevende Kamers, om er zorg voor te dragen dat het hele voorontwerp getoetst wordt op zijn samenhang met de genoemde wetsontwerpen.

---

(1) Parl. St., Kamer, 1996-97, nr. 1073-1.

(2) Parl. St., Kamer, 1996-97, nr. 1074-1.

2. De kwaliteit van de Nederlandse tekst van het ontwerp laat te wensen over. Het gaat kennelijk om de vertaling van een oorspronkelijk in het Frans gestelde tekst. De vertaling wijkt echter op tal van plaatsen zozeer van de Franse tekst af dat, gelet op de wettelijke gelijkwaardigheid van beide teksten (artikel 7 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen), de toepassing van de interpretatieregels tot gevolgen zou kunnen leiden die door de stellers van het ontwerp in het geheel niet bedoeld zijn.

Het is dan ook noodzakelijk dat de Nederlandse tekst grondig nagekeken wordt.

Zonder de volledigheid na te streven, somt de Raad van State in een bijlage bij het voorliggende advies enkele van de meest storende gevallen op van gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst.

3. De in de Nederlandse tekst van het ontwerp gebruikte terminologie vertoont niet steeds de vereiste uniformiteit.

Zo is in het ontworpen artikel 1389bis[1] sprake van de oprichting van het "centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht", erna "bestand van berichten" te noemen. Elders is evenwel sprake van "bestand van (de) berichten" (ontworpen artikelen 550, 8°, 1389bis[5], ...), "bestand" (ontworpen artikelen 1389bis[3], 1389bis[4], ...), enz.

Ook op dit punt zou het ontwerp best nagekeken worden.

4. Het ontwerp voorziet in een aantal delegaties van bevoegdheid aan de Minister van Justitie (zie de ontworpen artikelen 1389bis[5], 1389bis[6] en 1389bis[9]).

Overeenkomstig de artikelen 105 en 108 van de Grondwet is het de Koning die belast is met de uitvoering van de wetten. Een strikte toepassing van die bepalingen vereist dat, als een opdracht verleend wordt, dit gebeurt ten gunste van de Koning. In voorkomend geval kan de Koning dan achteraf aan een minister opdragen om bepaalde maatregelen van bijkomstige aard te nemen.

5. De nummering van de ontworpen artikelen 1389bis[1] tot 1389bis[17] (artikel 4 van het ontwerp) is ongebruikelijk, en zou tot vergissingen aanleiding kunnen geven. De Raad van State vraagt zich af of de artikelen niet genummerd kunnen worden als 1389ter, 1389quater, ...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

Volgens dit artikel regelt de ontworpen wet een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Artikel 77 somt de aangelegenheden op waarvoor de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat gelijkelijk bevoegd zijn. Daartoe behoort o.m. de "organisatie van de hoven en rechtbanken" (artikel 77, eerste lid, 9˚). Zoals de Raad van State o.m. in een aantal adviezen van 10 oktober 1995 heeft opgemerkt, moet die aangelegenheid begrepen worden in het licht van artikel 77, eerste lid, 3˚, dat o.m. verwijst naar de artikelen 145 en 146 van de Grondwet, en impliciet ook naar artikel 144. Aldus moet aangenomen worden dat de in artikel 77 bedoelde verplicht bicamerale procedure van toepassing is, niet enkel op de organisatie van de hoven en rechtbanken, maar ook op de vaststelling van hun bevoegdheden.

Te dezen kunnen de artikelen 2 en 3 van het ontwerp geacht worden een aangelegenheid te regelen die onder de toepassing valt van artikel 77, eerste lid, 9˚, van de Grondwet.

De overige bepalingen van het ontwerp lijken daarentegen onder de toepassing te vallen van artikel 78 van de Grondwet (facultatief bicamerale procedure).

Artikel 2

1. Het is niet nodig om in het ontworpen artikel 550, 8˚, te verwijzen naar het toezicht door het Toezichtscomité.

Wenst men dit toch te doen, dan zou gepreciseerd moeten worden dat het gaat om het Toezichtscomité "bedoeld in artikel 1389bis[8]".

2. In de Nederlandse tekst late men, gelet op de wijze waarop artikel 550 thans geredigeerd is, het woord "om" weg.

Artikel 4

Men redigere de inleidende zin als volgt :

"In het Gerechtelijk Wetboek, vijfde deel, eerste titel, worden de artikelen 1390, gewijzigd bij de wetten van 10 januari 1975 en 14 januari 1993, 1390bis, ingevoegd bij de wet van 31 maart 1987 en gewijzigd bij de wet van 14 januari 1993, 1390ter, ingevoegd bij de wet van 14 januari 1993, 1390quater, ingevoegd bij de wet van 31 maart 1987 en gewijzigd bij de wet van 14 januari 1993, en 1391, vervangen bij de wet van 14 januari 1993, vervangen door een hoofdstuk Ibis, dat bestaat uit de artikelen 1389bis[1] tot 1391, luidend als volgt :".

Ontworpen artikel 1389bis[1]

1. De verwijzing naar de artikelen "1390bis en 1390ter" klopt niet.

2. Volgens het ontworpen artikel 1389bis[1] wordt het centraal bestand ingericht "teneinde gedwongen tenuitvoerleggingen in het kader van het burgerlijk recht (1) te rationaliseren met inachtneming van de proceseconomie".

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat verwezen wordt naar het doel van de inrichting van het centraal bestand, om aldus de toepassing mogelijk te maken van de strafbepaling vervat in het ontworpen artikel 1389bis[15], 3°. Die laatste bepaling stelt straffen op het bewust aanwenden van gegevens, verkregen uit het bestand, "voor andere doeleinden dan die bepaald in artikel 1389bis[1]".

Gelet op die toelichting, zou het beter zijn om in het ontworpen artikel 1389bis[15], 3°, nader te preciseren welk misbruik bedoeld wordt (2). In het ontworpen artikel 1389bis[1] kan de verwijzing naar de algemene doeleinden van de ontworpen regeling dan weggelaten worden.

Ontworpen artikel 1389bis[2]

Men redigere dit artikel als volgt :

---

(1) Allicht is het burgerlijk procesrecht bedoeld.

(2) Zie hierna, de opmerking bij het ontworpen artikel 1389bis[15].

"Art. 1389bis[2] De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, bedoeld in artikel 549, in deze afdeling verder "Nationale Kamer" genoemd, ...".

Ontworpen artikel 1389bis[3]

De in dit artikel bedoelde "natuurlijke personen die gegevens van het bestand (lees : van het bestand van berichten) rechtstreeks kunnen registreren, raadplegen, wijzigen, verwerken of vernietigen" zijn wellicht de personen die, volgens het ontworpen artikel 1391, § 4, moeten beschikken over een individuele toegangscode.

Indien die interpretatie correct is, zou de bepaling van het ontworpen artikel 1389bis[3] beter in laatstgenoemd artikel verwerkt worden. In dat geval dient ook de verwijzing in het ontworpen artikel 1389bis[14], 2°, aangepast te worden.

Ontworpen artikel 1389bis[4]

1. Het in dit artikel bedoeld "gedeeld beroepsgeheim" is een begrip dat in de rechtsleer dubbelzinnig genoemd wordt (1). Het is dan ook aan te raden daarvan geen gebruik te maken.

---

(1) Rdpl., o.m., P. Lambert, Le secret professionnel, Brussel, 1985, 121-124; H. Nys, Geneeskunde. Recht en medisch handelen, A.P.R., Brussel, 1991, p. 397, nr. 921.

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat met de invoering van dit begrip bedoeld is de strafbaarheid te vermijden van het doorgeven door een gerechtsdeurwaarder van gegevens aan een collega, in het kader van een bepaalde procedure.

Indien een dergelijke mededeling inderdaad gebeurt met het oog op het behartigen van de procedurele belangen van de cliënt, is er volgens de gemeenrechtelijke beginselen geen schending van de verplichting tot geheimhouding. Dit geval hoeft niet met zoveel woorden in een wettekst geregeld te worden.

De woorden "wanneer het gaat om een gedeeld beroepsgeheim" kunnen dan ook beter weggelaten worden.

2. Als de stellers van het ontwerp het nodig vinden om uitdrukkelijk te verwijzen naar het recht van onderzoek van de Wetgevende Kamers, bedoeld in artikel 56 van de Grondwet, zou ook verwezen moeten worden naar het recht van onderzoek van de gemeenschaps- en gewestraden, bedoeld in artikel 40 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

3. Men vervange de woorden "door het Comité van Toezicht op het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht ingericht bij artikel 1389bis[8], hierna Toezichtscomité genoemd" door "door het Toezichts-comité bedoeld in artikel 1389bis[8]". De volledige benaming

van het Toezichtscomité kan dan gegeven worden in het artikel dat in de oprichting zelf van het Toezichtscomité voorziet.

Ontworpen artikel 1389bis[5]

1. In het eerste lid verwijze men naar "artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, ... van de wet van 8 augustus 1983 ...".

2. Het tweede lid zou preciezer geredigeerd kunnen worden. De Raad van State geeft de volgende tekst in overweging :

"De Koning stelt de wijze vast waarop de informatiegegevens van het Rijksregister aan de Nationale Kamer worden overgezonden. Hij kan eveneens nadere regels vaststellen in verband met het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de Nationale Kamer.".

3. Volgens het derde lid kan de Minister van Justitie "de wijze bepalen waarop de juistheid wordt gecontroleerd van de gegevens die in het bestand van berichten worden ingevoerd".

In verband met de delegatie van bevoegdheid aan de minister, wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

Voor het overige moet opgemerkt worden dat de draagwijdte van deze bepaling niet duidelijk is. Minstens in de memorie van toelichting zou gepreciseerd moeten worden welke vorm van controle de stellers van het ontwerp voor ogen staat.

Ontworpen artikel 1389bis[6]

1. In het tweede lid schrijve men : "Teneinde de kosten te dekken die veroorzaakt worden door het houden van het bestand van berichten en door de werking van het Toezichtscomité bedoeld in artikel 1389bis[8], ...".

In hetzelfde lid vervange men de woorden "van bijdragen" door "van een retributie".

In verband met de terzake verleende delegatie van bevoegdheid aan de minister, wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

2. In het derde lid vervange men de woorden "De bijdragen" door "De retributies". In de Franse tekst schrijve men : "Les redevances sont payables à la Chambre nationale et perçues par celle-ci".

3. In het vierde lid schrijve men : "Het bedrag van de retributie wordt ...".

4. In het vijfde lid vervange men de woorden "de rechten" door "de retributie".

Ontworpen artikel 1389bis[7]

1. Volgens het eerste lid kan de Nationale Kamer gegevens van het bestand van berichten gebruiken "om daaruit gedepersonaliseerde informatie te halen bestemd voor wetenschappelijk onderzoek"; een dergelijk gebruik is slechts mogelijk "nadat het Toezichtscomité daartoe toestemming heeft verleend".

1.1. De uitdrukking "wetenschappelijk onderzoek" lijkt niet precies de bedoeling van de stellers van het ontwerp weer te geven. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat de uitdrukking niet te strikt geïnterpreteerd mag worden, en dat ze o.m. slaat op het gebruik van objectief-wetenschappelijke gegevens om bepaalde beleidskeuzes te ondersteunen.

Het lijkt derhalve nuttig om het doel van de gedepersonaliseerde informatie anders te omschrijven. Het ontworpen artikel 1389bis[7] is kennelijk geïnspireerd door artikel 5 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid; gelet op die bepaling, zou overwogen kunnen worden om in het ontworpen artikel 1389bis[7], eerste lid, te schrijven : "... om daaruit geanonimiseerde informatie te halen, welke nuttig is voor onderzoek in verband met de gedwongen tenuitvoerlegging".

1.2. In zoverre het in het eerste lid gaat om het verwerken tot louter geanonimiseerde informatie van in het centraal bestand opgenomen gegevens, rijst de vraag of het wel nodig is zulke verwerking afhankelijk te stellen van een toestemming van het Toezichtscomité. Een dergelijke verwerking doet immers geen bijzondere problemen rijzen, althans niet vanuit het oogpunt van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen.

2. Volgens het tweede lid is de geanonimiseerde informatie toegankelijk voor een aantal met name genoemde overheidsinstellingen, alsmede, "op eensluidend advies van het Toezichtscomité, voor alle betrokken personen en organisaties".

2.1. Wat de overheidsinstellingen betreft, is het volgens de gemachtigde van de regering de bedoeling dat niet enkel de Wetgevende Kamers, maar ook de gemeenschaps- en gewestraden toegang zouden hebben.

De tekst dient dan in die zin te worden aangepast.

2.2. Het is niet duidelijk waarom de toegang tot de geanonimiseerde informatie, wat de "betrokken (lees : belanghebbende) personen en organisaties (lees : instellingen)" betreft, afhankelijk gesteld wordt van een eensluidend advies van het Toezichtscomité.

Men houde er immers rekening mee dat het gaat om gegevens die onder de toepassing vallen van het bij artikel 32 van de Grondwet gewaarborgde recht van toegang tot bestuursdocumenten. Nu het enkel gaat om geanonimiseerde informatie, kan er bovendien geen probleem rijzen vanuit het oogpunt van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

3. De Raad van State merkt op dat het ontwerp niet voorziet in enige mogelijkheid voor bepaalde personen en instellingen om mededeling te verkrijgen van persoonsgegevens - d.i. niet-geanonimiseerde gegevens - vervat in het centraal bestand, met het oog op het verrichten van wetenschappelijk onderzoek.

De regering, en nadien de Wetgevende Kamers, zouden moeten nagaan of het niet opportuun is om het ontwerp aan te vullen met een bepaling in die zin (1).

Ontworpen artikel 1389bis[8]

1. Het bij dit artikel opgerichte Toezichtscomité wordt grotendeels geregeld naar het voorbeeld van het Toezichtscomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid (zie de artikelen 37, 38, 40 en 45, eerste lid, van de genoemde wet van 15 januari 1990).

---

(1) Rdpl. artikel 5, tweede lid, b, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

De vraag rijst of de bevoegdheid en de samenstelling van het op te richten Toezichtscomité een dergelijk parallellisme wel wettigen.

In de eerste plaats immers kan betwijfeld worden of het in het ontwerp bedoelde centraal bestand een even grote maatschappelijke impact heeft als de Kruispuntbank van de sociale zekerheid : het centraal bestand bevat gegevens over een relatief beperkte categorie van personen, terwijl de Kruispuntbank een netwerk beheert dat gegevens bevat over eenieder die aan een socialezekerheidsregeling onderworpen is.

Daarenboven blijkt het op te richten Toezichtscomité in belangrijke mate samengesteld te zijn uit personen die beschouwd kunnen worden als vertegenwoordigers van de "gebruikers" van het centraal bestand; het Toezichtscomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid bestaat daarentegen uitsluitend uit onafhankelijke deskundigen.

De regering, en nadien de Wetgevende Kamers, dienen zich af te vragen of het in die omstandigheden wel opportuun is te voorzien in een benoeming van de leden van het Toezichtscomité door de Kamer of door de Senaat. Een dergelijke wijze van benoemen wijkt af van de gebruikelijke werkwijze, en zou om die reden alleen maar verantwoord mogen worden door omstandigheden die verband houden met het

bijzonder gezag of de onafhankelijkheid, met name ten aanzien van de uitvoerende macht, welke aan het betrokken orgaan wordt toegekend.

De hiernavolgende opmerkingen i.v.m. het Toezichtscomité worden gemaakt onder uitdrukkelijk voorbehoud van een eventuele herziening van het statuut ervan.

2. Men redigere het eerste lid als volgt :

"Bij het ministerie van Justitie wordt een Toezichtscomité bij het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht opgericht, hierna «Toezichtscomité» te noemen.".

3. Het is niet duidelijk wat in het tweede lid bedoeld wordt met "een jurist en een informaticus die het ministerie van Justitie vertegenwoordigen". Met name blijkt uit die uitdrukking niet of de bedoelde leden al dan niet tot het personeel van het ministerie moeten behoren.

In hetzelfde lid is het voorts allicht de bedoeling dat de "vertegenwoordiger" van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een "lid" van die Commissie zou zijn. De tekst zou dan in die zin aangepast moeten worden.

Het is de Raad van State niet duidelijk waarom het Toezichtscomité een bedrijfsrevisor onder zijn leden moet tellen (1).

4. Volgens het derde lid worden de voorzitter en alle leden van het Comité (lees : het Toezichtscomité) om beurten door de Kamer van volksvertegenwoordigers en door de Senaat benoemd, uit een dubbeltal van kandidaten dat door de Ministerraad voor elk van de te begeven mandaten wordt voorgedragen.

Gelet op de onafhankelijkheid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zou vermeden moeten worden dat de wetgevende en de uitvoerende macht zich mengen in de aanwijzing van een vertegenwoordiger van die Commissie. Zoals de Commissie in haar advies over het voorliggende ontwerp voorstelt, zou zij zelf haar vertegenwoordiger moeten kunnen aanwijzen.

Indien op dat voorstel wordt ingegaan, dient het ontwerp zo geredigeerd te worden dat de verplichting om de eed af te leggen (vierde lid) niet van toepassing is op het

---

(1) Wellicht heeft zulks te maken met het feit dat het Toezichtscomité o.m. verslag moet uitbrengen over de uitgaven en de inkomsten verbonden aan de werking van het bestand van berichten (ontworpen artikel 1389bis[10], eerste lid, 6°). Die opdracht kan evenwel vervuld worden zonder dat een bedrijfsrevisor als lid aan de werkzaamheden van het Toezichtscomité deelneemt.

door de Commissie aangewezen lid van het Toezichtscomité (1).

5. De bepalingen van het vijfde en het zesde lid, alsmede die van het tiende lid, horen niet thuis in een artikel dat in hoofdzaak de samenstelling van het Toezichtscomité betreft. Die bepalingen zouden het voorwerp moeten uitmaken van een afzonderlijk artikel.

6. Het achtste en het negende lid kunnen beter geredigeerd worden als volgt :

"Voor elk lid van het Toezichtscomité wordt een plaatsvervanger aangewezen, op dezelfde wijze als de werkende leden.

Indien het mandaat van een werkend lid of een plaatsvervangend lid een einde neemt vóór het verstrijken van de termijn ervan, wordt in zijn opvolging voorzien. De opvolger voleindigt het mandaat van zijn voorganger.".

7. Volgens het tiende lid stelt het Toezichtscomité zijn huishoudelijk reglement vast.

---

(1) Alvorens zijn ambt als lid van de Commissie te aanvaarden, heeft de betrokkene reeds de bedoelde eed afgelegd (artikel 27 van de genoemde wet van 8 december 1992).

Omdat dit reglement bepalingen kan bevatten die ook voor derden rechtsgevolgen kunnen hebben, verdient het aanbeveling te bepalen dat het door het Toezichtscomité vastgestelde reglement goedgekeurd moet worden door een politiek verantwoordelijke overheid, bijvoorbeeld de Minister van Justitie (1).

Ontworpen artikel 1389bis[9]

In verband met de delegatie van verordenende bevoegdheid aan de Minister van Justitie wordt verwezen naar algemene opmerking 4.

Ontworpen artikel 1389bis[10]

1. Volgens de inleidende zin van het eerste lid heeft het Toezichtscomité bepaalde opdrachten, "onverminderd de bevoegdheid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer".

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat die bepaling zo begrepen moet worden dat, m.b.t. een aantal van de in artikel 1389bis[10] opgesomde aangelegenheden, het Toezichtscomité en de Commissie een concurrerende bevoegdheid hebben.

---

(1) De goedkeuring bij ministerieel besluit zou met zich brengen dat het besluit en het reglement in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt worden.

Vanuit het oogpunt van de efficiëntie van het toezicht op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer dient vermeden te worden dat de twee toezichthoudende overheden allebei bevoegd zijn, zonder voorrang van de ene op de andere of zonder dat een chronologie in hun optreden bepaald wordt.

De verhouding tussen beide instanties zou in elk geval op een meer expliciete wijze geregeld kunnen worden (1).

2. Het is niet duidelijk wat in het eerste lid, 5°, bedoeld wordt met het bijdragen "tot de oplossing van beginselkwesties en van geschillen ...".

Volgens de gemachtigde van de regering wordt hier een bemiddeling beoogd, met het oog op een eventuele minnelijke schikking, en is het geenszins de bedoeling dat het Toezichtscomité geschillen zou beslechten.

De tekst zou gepreciseerd moeten worden.

---

(1) In de memorie van toelichting wordt gesteld dat het Toezichtscomité de Commissie in bepaalde gevallen om advies moet vragen, door tussenkomst van de Minister van Justitie. Die procedure is in het ontwerp zelf niet beschreven.

3. Het verslag aan de Minister van Justitie, bedoeld in het eerste lid, 6°, en het verslag aan de Wetgevende Kamers, bedoeld in het eerste lid, 7°, hebben wezenlijk dezelfde inhoud. De gemachtigde van de regering bevestigt zulks.

Het is dan ook eenvoudiger om te voorzien in één verslag, dat zowel aan de Wetgevende Kamers als aan de Minister van Justitie wordt medegedeeld.

De bepalingen i.v.m. dat verslag horen bovendien niet thuis in artikel 1398bis[10], waarin de bevoegdheden van het Toezichtscomité opgesomd worden. Die bepalingen (eerste lid, 6° en 7°, en tweede lid) kunnen beter verwerkt worden tot een afzonderlijk artikel.

De Raad van State suggereert voor dat artikel de volgende tekst :

"Ieder jaar brengt het Toezichtscomité verslag uit over de vervulling van zijn opdrachten gedurende het afgelopen jaar. Dat verslag bevat suggesties met betrekking tot de noodzaak (of de wenselijkheid) om wijzigingen aan te brengen in het stelsel van openbaarheid die met het bestand van berichten wordt verwezenlijkt.

Het verslag bevat eveneens een beschrijving van de inkomsten en de uitgaven die met het bestand van berichten verbonden zijn.

Het verslag wordt medegedeeld aan de Wetgevende Kamers en aan de Minister van Justitie.".

4. Overeenkomstig de terminologie gebruikt in het ontworpen artikel 1389bis[13], eerste lid, schrijve men in artikel 1389bis[10], eerste lid, 9° : "de Nationale Kamer ermee gelasten ...".

Ontworpen artikel 1389bis[11]

1. Volgens paragraaf 1, eerste lid, kan het Toezichtscomité "de tuchtoverheid of de bevoegde hiërarchische meerdere van de personen bedoeld in artikel 1389bis[3] met een onderzoek belasten". Deze bevoegdheid geldt, "onverminderd de bevoegdheid van de rechterlijke macht".

1.1. Zoals die bepaling geredigeerd is, kan het Toezichtscomité aan elke tuchtoverheid of bevoegde hiërarchische overheid bevel geven om een onderzoek uit te voeren. Het is ten zeerste de vraag of die werkwijze de meest efficiënte is. De stellers van het ontwerp lijken zulks trouwens zelf te betwijfelen, nu zij in paragraaf 2, 3°, rekening houden met de mogelijkheid dat het door de betrokken overheid uitgevoerde onderzoek niet tot het verwachte resultaat heeft geleid (1).

(1) Zie, m.b.t. die bepaling, hierna, opmerking 3.

Indien het de bedoeling is van het Toezichtscomité een onafhankelijk orgaan te maken, bekleed met een bijzonder gezag (1), zou het niet meer dan normaal zijn dat het Toezichtscomité ten volle bevoegd is om zelf een onderzoek uit te voeren.

1.2. Het is niet duidelijk wat bedoeld wordt met de zinsnede "onverminderd de bevoegdheid van de rechterlijke macht".

Volgens de gemachtigde van de regering wordt hiermee met name verwezen naar de bevoegdheid van het openbaar ministerie (2).

Die toelichting maakt het echter niet mogelijk uit te maken hoe het initiatiefrecht van het openbaar ministerie zich verhoudt tot dat van het Toezichtscomité. Om moeilijkheden tussen de bedoelde overheden en betwistingen i.v.m. de regelmatigheid van een gevoerd onderzoek te vermijden, zou het ontwerp op dit punt gepreciseerd moeten worden.

1.3. Men schrijve in paragraaf 1, eerste lid : "... van de opdrachten bedoeld in artikel 1389bis[10], eerste lid, 1° en 2°, ...".

---

(1) Het is geenszins zeker dat dit inderdaad de bedoeling is. Zie opmerking 1 bij het ontworpen artikel 1389bis[8].

(2) Die bevoegdheid bestaat ten aanzien van de gerechtsdeurwaarders : de procureur des Konings kan bij de rechtbank van eerste aanleg een vordering tot schorsing, afzetting of veroordeling tot betaling van een geldboete instellen (artikel 532 van het Gerechtelijk Wetboek); daartoe moet hij door de raad van de arrondissementskamer in kennis gesteld worden van de feiten die tot een van de genoemde straffen aanleiding zouden kunnen geven (artikel 542, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek).

2. In de Franse tekst van paragraaf 2, 2˚, schrijve men : "lorsqu'il n'est pas indiqué de confier ...".

3. Paragraaf 2, 3˚, bepaalt, zoals hiervóór reeds is vermeld, dat het Toezichtscomité het onderzoek zelf doet, "ingeval het onderzoek gevoerd door de tuchtoverheid of door de hiërarchische meerdere bedoeld in § 1 niet tot het verwachte resultaat leidt of heeft geleid".

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat hiermee elk geval wordt bedoeld waarin het onderzoek op onvolkomen wijze is uitgevoerd of helemaal niet is uitgevoerd. Het zou echter niet de bedoeling zijn dat het Toezichtscomité in de loop van een onderzoek zou tussenkomen om dat onderzoek over te nemen.

De tekst van het ontwerp zou die bedoeling beter tot uiting moeten brengen. Met betrekking tot de hypothese waarin helemaal niet wordt ingegaan op het bevel van het Toezichtscomité om een onderzoek te doen, zou best een regeling worden opgenomen i.v.m. de termijn waarbinnen het onderzoek gevoerd moet zijn of, minstens, waarbinnen met het onderzoek een aanvang genomen moet zijn; daartoe kan best een verband gelegd worden met de termijn bedoeld in paragraaf 1, tweede lid.

4. Volgens paragraaf 4, eerste lid, stelt het Toezichtscomité voor ieder onderzoek een verslag op, dat aan de Minister van Justitie wordt bezorgd.

De Raad van State vraagt zich af wat de bedoeling van die kennisgeving is.

De stellers van het ontwerp zouden moeten nagaan of zulke mededeling wel beantwoordt aan een behoefte die verantwoord kan worden, mede in het licht van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de personen die het voorwerp van een onderzoek hebben uitgemaakt.

5. Naar luid van paragraaf 4, tweede lid, deelt het Toezichtscomité aan de "klager" de gegevens mede waarvan het de mededeling nuttig acht.

Indien onder "klager" verstaan moet worden de persoon die, met toepassing van het ontworpen artikel 1389bis[12], het Toezichtscomité in kennis gesteld heeft van bepaalde feiten of toestanden, zou het beter zijn de bepaling van artikel 1389bis[11], § 4, tweede lid, op te nemen in artikel 1389bis[12].

Voorts zou uit de tekst duidelijker moeten blijken dat de mededeling aan de klager betrekking heeft op het resultaat van het onderzoek (zie de memorie van toelichting).

Ten slotte moet de aandacht erop gevestigd worden dat de tekst op dit punt iets restrictiever geformuleerd is dan de memorie van toelichting. Volgens de tekst moet het Toezichtscomité enkel die "gegevens" mededelen waarvan het de mededeling nuttig acht; volgens de memorie van toelichting "moet" het Toezichtscomité de resultaten in beginsel mededelen, en kan het daarvan enkel afwijken als het de mededeling niet opportuun acht. De tekst en de memorie zouden op elkaar afgestemd moeten worden.

6. In paragraaf 4, derde lid, is sprake van "de deskundigen die (de leden van het Toezichtscomité) bijstaan".

Het ontwerp bepaalt echter niet onder welke voorwaarden het Toezichtscomité een beroep kan doen op deskundigen. Een dergelijke bepaling zou in artikel 1389bis[11] opgenomen kunnen worden, bij voorkeur in een afzonderlijke paragraaf.

Ontworpen artikel 1389bis[12]

Het is niet duidelijk waarom in het eerste lid bepaald wordt dat men geen voorafgaande toestemming nodig heeft om zich tot het Toezichtscomité te wenden. Het spreekt immers vanzelf dat geen toestemming vereist is.

Zoals door de gemachtigde van de regering is opgemerkt, komt een dergelijke bepaling weliswaar ook voor in artikel 49 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid. In die bepaling is met name sprake van de mogelijkheid voor personeelsleden van bepaalde instellingen om zich tot het Toezichtscomité te wenden, en in die context is het nog te begrijpen dat benadrukt wordt dat die personeelsleden geen toestemming behoeven. Die verantwoording geldt echter niet voor het ontworpen artikel 1389bis[12].

Ontworpen artikel 1389bis[13]

1. Het zou de duidelijkheid ten goede komen, indien in het eerste lid gepreciseerd zou worden dat het gaat om de individuele toegangscodes "bedoeld in artikel 1391, § 4".

2. Volgens het eerste lid kan het tijdelijk onwerkzaam maken van de individuele toegangscodes gelast worden "wanneer redelijke gronden bestaan om te veronderstellen dat de houders ervan de artikelen 1389bis[4], 1391, § 4, en (lees : of) 1391, § 5, niet hebben nageleefd".

Het niet-naleven van die bepalingen hoeft dus nog niet bewezen te zijn. Terecht wordt in de toelichting bij het ontworpen artikel 1389bis[10] dan ook gesteld dat het gaat om een ordemaatregel.

Er moet opgemerkt worden dat, ook al zijn op een ordemaatregel in beginsel niet de voor een tuchtsanctie of andere sanctie geldende waarborgen van toepassing, de overheid in beginsel niettemin verplicht is de betrokkene vóór het nemen van haar beslissing in de gelegenheid te stellen op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen m.b.t. de determinerende motieven die haar tot het nemen van de ongunstige beslissing aanzetten. Enkel in geval van dringende noodzakelijkheid kan de overheid een beslissing nemen zonder de betrokkene vooraf gehoord te hebben.

Bovendien kan een ordemaatregel, in de in het ontwerp genoemde omstandigheden, slechts als wettig beschouwd worden als hij bevolen wordt in afwachting van de beëindiging van het onderzoek. Het ontworpen artikel 1389bis[13], eerste lid, maakt echter geen melding van die finaliteit; wel is daarin sprake van een (eenmalig verlengbare) maximumtermijn van één jaar.

Opdat de ordemaatregel niet beschouwd zou worden als een verkapte sanctie, genomen zonder dat de desbetreffende waarborgen nageleefd werden, dient in het ontwerp bijgevolg gepreciseerd te worden dat de maatregel opgelegd kan worden in afwachting van de beëindiging van het onderzoek door het Toezichtscomité. Het lijkt ook nuttig te bepalen dat het Toezichtscomité de maatregel kan bevestigen, indien uit het onderzoek blijkt dat de betrokkene de in artikel 1389bis[13], eerste lid, bedoelde verplichtingen inderdaad niet heeft nageleefd. Zowel voor de voorlopige als voor de definitieve maatregel kan dan in een maximumtermijn voorzien worden.

Ontworpen artikel 1389bis[14]

1. In 1° worden straffen gesteld op het verzuim om bepaalde maatregelen te nemen, "in strijd met de bepalingen van artikel 1389bis[2]".

1.1. Het ontworpen artikel 1389bis[2] bepaalt echter niet dat de bedoelde maatregelen genomen moeten worden, en beperkt zich ertoe te bepalen dat de Nationale Kamer beschouwd moet worden als de houder van het bestand. Het is in die hoedanigheid dat de Nationale Kamer o.m. onderworpen

is aan de verplichtingen inzake de veiligheid van de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 16 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (1).

Gelet op het voorgaande, dient de verwijzing naar artikel 1389bis^{2} uit 1° weggelaten te worden.

1.2. Er kan betwijfeld worden of de tekst van 1° wel overeenstemt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp. Zoals 1° is gesteld, wordt immers niet het verzuim bestraft om de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de verwerkte gegevens te waarborgen, maar wel het verzuim om het centraal bestand operationeel te maken.

Indien het de bedoeling is met 1° een strafbepaling in te voeren ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer, kan die bepaling beter geredigeerd worden als volgt :

"1° niet alle maatregelen genomen hebben die het mogelijk moeten maken de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de verwerkte persoonsgegevens te waarborgen;".

---

(1) Zie de toelichting bij het ontworpen artikel 1389bis^{2}, waarin verwezen wordt naar het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

2. In 2° worden straffen gesteld op het verzuim het "register" voortdurend bij te werken, "in strijd met de bepalingen van artikel 1389bis[3]".

Die bepaling kan beter geredigeerd worden als volgt :

"2° het individueel register bedoeld in artikel 1389bis[3] niet bijgewerkt hebben.".

Ontworpen artikel 1389bis[15]

Gelet op opmerking 2 bij het ontworpen artikel 1389bis[1], zou artikel 1389bis[15], 3°, geredigeerd kunnen worden als volgt :

"3° het bestand van berichten hebben geraadpleegd, zonder dat zij zich bevinden in een van de gevallen bedoeld in artikel 1391, § 1, of die de gegevens verkregen uit dat bestand gebruiken voor een ander doel dan datgene dat de toegang tot het bestand kon wettigen.".

Ontworpen artikel 1389bis[16]

Volgens dit artikel "(kan) de rechter ... beslissen dat de veroordeelde persoon het recht om zijn individuele toegangscode te gebruiken, voor ten hoogste vijf jaar wordt ontzegd".

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat die bepaling zo begrepen moet worden dat de bedoelde maatregel niet uitsluit dat, als de veroordeelde een gerechtsdeurwaarder is, deze het bestand van berichten kan blijven raadplegen door toedoen van de syndicus of van een door de syndicus aangewezen lid van de arrondissementskamer.

Om die bedoeling tot uiting te brengen, zou artikel 1389bis[16] aangevuld moeten worden met een lid dat dezelfde strekking heeft als het tweede lid van het ontworpen artikel 1389bis[13].

Ontworpen artikel 1390

1. Dit artikel bestaat uit vijf paragrafen : paragraaf 1 heeft betrekking op het bericht van beslag; paragraaf 2 regelt het "verzet" door een schuldeiser, ingeval er reeds een beslag gelegd is; paragraaf 3 heeft betrekking op het bericht van delegatie; paragraaf 4 heeft betrekking op het bericht van overdracht; paragraaf 5 ten slotte bevat een bepaling i.v.m. de vermelding van de definitieve verdeling in het bestand van berichten.

Gelet op de lengte van een aantal van die paragrafen, verdient het aanbeveling om van elk ervan een afzonderlijk artikel te maken.

2. In de inleidende zin van paragraaf 1, eerste lid, vervange men het woord "bericht" door "bericht van beslag".

3. Volgens paragraaf 2 kan een schuldeiser, wanneer reeds beslag gelegd is op de goederen van zijn schuldenaar, "in verzet komen".

De uitdrukking "verzet" is hier verwarrend. Er lijkt immers geen handeling te zijn waartegen de betrokken schuldeiser zich verzet, en evenmin een procedure die door dat verzet aanhangig wordt gemaakt (1).

De Raad van State suggereert om de tekst van paragraaf 2 te vervangen als volgt :

"Wanneer reeds beslag gelegd is op de goederen van zijn schuldenaar, kan iedere schuldeiser wiens schuldvordering overeenkomstig artikel 1628, eerste lid, in aanmerking komt voor de verdeling, het bestaan van die schuldvordering kenbaar maken. De bekendmaking gebeurt door het toezenden van een bericht aan het bestand van berichten, door toedoen van de griffier of een gerechtsdeurwaarder. Het bericht vermeldt de gegevens bedoeld in (§ 1), alsmede die bedoeld in artikel 1629, eerste lid, 1° en 2°.".

---

(1) De ontworpen paragraaf 2 lijkt bedoeld te zijn om de regeling te veralgemenen die, i.v.m. het uitvoerend beslag op roerend goed, vervat is in artikel 1515 van het Gerechtelijk Wetboek. In die bepaling is weliswaar sprake van het "verzet" van een schuldeiser, maar dan vooral om tot uitdrukking te brengen dat die schuldeiser niet, zoals de in artikel 1514 bedoelde beweerde eigenaar, verzet kan doen tegen de verkoop van in beslag genomen voorwerpen. Er is geen reden om die terminologie in de ontworpen bepaling over te nemen.

4. In paragraaf 3, eerste en derde lid, dient de verwijzing naar "artikel 1280, vijfde lid" telkens vervangen te worden door een verwijzing naar "artikel 1280, zesde lid".

5. In de inleidende zin van paragraaf 4 vervange men de woorden "afschrift van de aanmaning" door "afschrift van de kennisgeving" (zie de terminologie gebruikt in artikel 28, 1˚, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers).

6. In paragraaf 4, eerste lid, 3˚, vervange men de woorden "gedelegeerde derde" door "gecedeerde schuldenaar".

7. Paragraaf 4, derde lid, bevat een bepaling i.v.m. de tegenwerpelijkheid van de overdracht van loon. Uit die bepaling kan niet afgeleid worden of ze enkel van toepassing is op de loonoverdracht bedoeld in het tweede lid (1), dan wel of ze eveneens slaat op de loonoverdracht bedoeld in het eerste lid. De tekst zou op dit punt gepreciseerd moeten worden.

---

(1) De memorie van toelichting lijkt ervan uit te gaan dat het toepassingsgebied inderdaad tot een dergelijke loonoverdracht beperkt is.

Overigens merkt de Raad van State op dat de bepaling i.v.m. de tegenwerpelijkheid van een delegatie (vigerende artikel 1390bis, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek) door de stellers van het ontwerp bewust niet is overgenomen in het ontworpen artikel 1390, § 3 (zie de toelichting bij de laatstgenoemde bepaling). Het is niet meteen duidelijk waarom voor de delegatie en de loonoverdracht niet meer dezelfde regeling wordt toegepast.

Ten slotte dient de aandacht van de stellers van het ontwerp erop gevestigd te worden dat, in het geval bedoeld in het ontworpen artikel 1390, § 4, er geen "neerlegging" is van het bericht van overdracht. In het derde lid dient derhalve een ander aanknopingspunt gezocht te worden voor het ontstaan van de tegenwerpelijkheid.

8. De memorie van toelichting maakt melding van een bepaling waarbij aan de Koning machtiging verleend zou worden om "de inhoud die aan het begrip openbaarheid van berichten inzake bewarend beslag, wijzen van tenuitvoerlegging en overdracht moet worden gegeven, (te) wijzigen, (te) beperken of (uit te breiden)".

Een dergelijke bepaling blijkt in het ontwerp niet voor te komen. De tekst en de memorie van toelichting dienen op elkaar afgestemd te worden.

Ontworpen artikel 1390bis

De laatste volzin van het derde lid zou beter het voorwerp uitmaken van een afzonderlijk lid.

Ontworpen artikel 1391

1. In paragraaf 1, eerste lid, is sprake van advocaten, gerechtsdeurwaarders en ontvangers "die belast zijn met een inningsprocedure (lees : invorderingsprocedure) ten gronde of bij wijze van beslag".

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat aldus benadrukt wordt dat de raadpleging van de berichten niet kan dienen om bijvoorbeeld de solvabiliteit van een potentiële koper of huurder na te gaan.

2. In paragraaf 1, tweede lid, in fine, schrijve men : "... wier goederen het voorwerp moeten uitmaken van een handeling die tot hun ambt behoort".

3. Men redigere paragraaf 1, derde lid, als volgt :

"In zoverre de vervulling van hun opdrachten zulks vereist, kunnen de griffiers de berichten bedoeld in artikel 1390, gesteld op naam van een of meer van de betrokken partijen, kosteloos raadplegen.".

4. De toegang tot de gegevens van het bestand van berichten, bedoeld in paragraaf 4, is de rechtstreekse toegang, d.i. de toegang die verleend kan worden aan de gerechtsdeurwaarders en aan de ontvangers van de Administratie der directe belastingen en van de Administratie van de B.T.W., registratie en domeinen. Het gaat kennelijk niet om de onrechtstreekse toegang die verleend kan worden aan de advocaten en de notarissen.

Om elke twijfel uit te sluiten, zou het wenselijk zijn om in de tekst te preciseren dat het gaat om de "rechtstreekse toegang".

Voor het overige wordt, i.v.m. paragraaf 4, herinnerd aan de opmerking bij het ontworpen artikel 1389bis[3].

5. Men redigere paragraaf 5, 4°, als volgt :

"het voorwerp van het verzoek, verantwoord overeenkomstig § 1".

Artikel 5

Men redigere dit artikel als volgt :

"De bestaande artikelen 1392 tot 1394 van hetzelfde Wetboek worden in het vijfde deel, eerste titel, ondergebracht in een hoofdstuk Iter, met als opschrift «Andere bepalingen».".

Artikel 6

1. Men redigere de inleidende zin van dit artikel als volgt :

"In het vijfde deel, eerste titel, hoofdstuk IV, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 1407bis ingevoegd, luidend als volgt :".

2. Uit de tekst van het ontworpen artikel 1407bis blijkt niet dat het gaat om een overdracht van loon. De tekst zou in die zin gepreciseerd moeten worden.

Artikel 9

1. Aan het begin van de nieuwe tekst schrijve men : "Art. 1499.".

Mutatis mutandis geldt dezelfde opmerking voor de artikelen 10 en 11.

2. Volgens de memorie van toelichting heeft de ontworpen wijziging tot doel "ondubbelzinnig te stellen dat notariële akten niet vooraf moeten worden betekend". Om dat doel te bereiken wordt de algemene term "titel" vervangen door de meer specifieke term "beslissing".

Het komt de Raad van State voor dat de bedoeling duidelijker tot uiting zou komen, indien men de ontworpen tekst in fine zou redigeren als volgt : "... en dat, indien de titel bestaat uit een rechterlijke beslissing, de

betekening van die beslissing bevat, indien dit nog niet gebeurd is.".

Artikel 10

In het ontworpen artikel 1502, tweede lid, is sprake van termijnen die "op straffe van nietigheid (lees : onontvankelijkheid)" zijn voorgeschreven.

De in artikel 1408, § 3, eerste lid, bedoelde termijn is evenwel voorgeschreven "op straffe van verval". De in artikel 1526bis, tweede lid, bedoelde termijn is weliswaar voorgeschreven "op straffe van niet-ontvankelijk-heid", maar aangezien dit een voor termijnen ongebruikelijke sanctie is (zie artikel 860 van het Gerechtelijk Wetboek), wordt ook hier de sanctie van het verval bedoeld.

Men schrijve in de ontworpen tekst dan ook "op straffe van verval".

Artikel 13 van het ontwerp zou dan aangevuld kunnen worden met een bepaling waarbij artikel 1526bis, tweede lid, in dezelfde zin gewijzigd wordt (zie de opmerking bij artikel 13).

Artikel 11

1. Men redigere het ontworpen artikel 1514, derde lid, als volgt :

"De griffier geeft de mogelijke beslagleggers bij gerechtsbrief kennis van een afschrift van de dagvaarding, met uitnodiging om te verschijnen, teneinde hen in de zaak te betrekken.".

2. In de Franse tekst van het ontworpen vierde lid vervange men de woorden "s'il échet" door "s'il y a lieu".

3. In de Franse tekst van het ontworpen vijfde lid schrijve men beter : "... la partie revendiquante et, le cas échéant, celle de son conseil ...".

Artikel 12

In het ontworpen artikel 1524, derde lid, vervange men de woorden "overeenkomstig artikel 1390" door "bedoeld in artikel 1390, § 1".

Artikel 13

Overeenkomstig de opmerking bij artikel 10, zou ook het tweede lid van artikel 1526bis gewijzigd kunnen worden.

Dit kan gebeuren door de tekst van artikel 13 te vervangen als volgt :

"Art. 13. In artikel 1526bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 januari 1993, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het tweede lid worden de woorden "op straffe van onontvankelijkheid" vervangen door "op straffe van verval";

2° het zevende lid wordt vervangen als volgt :

«Het proces-verbaal wordt aan het bestand van berichten toegezonden in de vorm van een bericht van beslag als bedoeld in artikel 1390, § 1.»".

Artikel 17

1. Gelet op het ontworpen derde lid van artikel 1642, dient het hele artikel 1642 - en niet enkel het eerste lid ervan - vervangen te worden.

Men schrappe derhalve in de inleidende zin van artikel 17 van het ontwerp de woorden "eerste lid", en schrijve aan het begin van de ontworpen tekst "Art. 1642.".

2. In het ontworpen artikel 1642, tweede lid, vervange men het woord "deurwaardersexploot" door "gerechtsdeurwaardersexploot".

Artikel 19

Volgens het ontworpen artikel 1644, tweede lid, worden schuldeisers van wie het bestaan enkel blijkt uit de raadpleging van het bestand van berichten, slechts aangemaand "indien zij in aanmerking komen voor de toekenning van een dividend".

Aldus wordt de beoordeling van de mogelijkheid voor die schuldeisers om een dividend te verkrijgen, uitsluitend bij de notaris gelegd. De betrokken schuldeisers, die van de verkoop geen kennis hebben, zullen immers niet de gelegenheid hebben om tegenspraak te doen tegen het procesverbaal van verdeling of van rangregeling.

Het is zeer de vraag of die regeling strookt met het doel dat aan de oprichting van het bestand van berichten ten grondslag ligt.

Artikel 20

In het ontworpen artikel 1647, tweede lid, in fine, kunnen de woorden "zoals is gesteld in artikel 1641" beter vervangen worden door "overeenkomstig artikel 1641".

Artikel 24

1. Onder voorbehoud van hetgeen onder opmerking 2 vastgesteld wordt i.v.m. de vigerende artikelen 1390, 1390bis, 1390ter en 1391 van het Gerechtelijk Wetboek, voorziet artikel 24 van het ontwerp enkel in een uitgestelde inwerkingtreding van het ontworpen artikel 1389bis[6].

De gemachtigde van de regering heeft evenwel verklaard dat het nuttig zou zijn de Koning te machtigen om de datum van inwerkingtreding van de hele ontworpen wet vast te stellen, gelet op de talrijke voorbereidende maatregelen die vereist zijn.

2. Artikel 24 bevat voorts een regeling die bedoeld is om gedurende een bepaalde tijd de vigerende artikelen 1390, 1390bis, 1390ter en 1391 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing te laten, náást de bepalingen die in de plaats daarvan gekomen zullen zijn. Zoals uit de memorie van toelichting en uit de uitleg van de gemachtigde van de regering blijkt, is het de bedoeling dat de bestaande berichten nog gedurende drie jaar (1) geraadpleegd zouden kunnen worden op de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg, terwijl de nieuwe berichten ondertussen opgenomen zouden worden in het centrale bestand van berichten.

---

(1) De periode van drie jaar stemt overeen met de geldigheidsduur van de berichten van beslag, delegatie en overdracht van loon.

De manier waarop die bedoeling tot uiting gebracht wordt, is wetgevingstechnisch echter niet correct. In plaats van de opheffing van de bestaande artikelen 1390, 1390bis, 1390ter en 1391 uit te stellen, zou het ontwerp moeten bepalen dat die artikelen, ondanks hun vervanging door nieuwe artikelen, bij overgangsmaatregel nog gedurende een bepaalde tijd van kracht blijven.

3. De Raad van State vraagt zich af of artikel 1390quater niet eveneens in de overgangsregeling betrokken moet worden.

4. Gelet op de opmerkingen 1 en 2, dient artikel 24 opgesplitst te worden in twee artikelen, de ene bevattende een overgangsbepaling, de andere een bepaling i.v.m. de inwerkingtreding van de ontworpen wet.

De Raad van State geeft de volgende teksten in overweging, waarvan de eerste eventueel aangevuld moet worden overeenkomstig opmerking 3 :

"Art. 24. Gedurende een periode van drie jaar, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet, kunnen de berichten bedoeld in de vigerende artikelen 1390, 1390bis en 1390ter van het Gerechtelijk Wetboek, opgemaakt vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet, geraadpleegd worden overeenkomstig het vigerende artikel 1391 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 25. De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van deze wet.".

BIJLAGE. GEBREK AAN OVEREENSTEMMING TUSSEN DE NEDERLANDSE EN DE FRANSE TEKST - GEBREKEN IN DE NEDERLANDSE TEKST

1. Artikel 2 : in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 550, 8°, schrijve men "bestand van berichten" (zie ontworpen artikel 1389bis[1]).

2. Artikel 3 : de woorden "... wordt ... beschouwd als de plaats van het beslag" staan tegenover "... le lieu de la saisie est ...".

3. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[1] :

- De Nederlandse tekst bestaat uit drie volzinnen, de Franse tekst slechts uit twee volzinnen.

- In de Franse tekst zouden de woorden "fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession" zonder aanhalingstekens geschreven moeten worden.

- De woorden "Die gegevensbank" staan tegenover "Il".

4. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[4] : de Nederlandse tekst bestaat uit twee volzinnen, de Franse tekst slechts uit één volzin.

5. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[5] :

- De Nederlandse tekst van het eerste lid bestaat uit twee volzinnen, de Franse tekst slechts uit één volzin.

- In de Nederlandse tekst van het eerste lid dient geschreven te worden : "toegang tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, ...", en "kan zij het identificatienummer van dat register gebruiken".

6. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[6] :

- In de Nederlandse tekst van het eerste lid dient het woord "opname" vervangen te worden door "registratie", en in de Nederlandse tekst van het tweede lid dient het woord "opgenomen" vervangen te worden door "geregistreerd" (zie de terminologie gebruikt in artikel 1, § 3, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens).

- In de Nederlandse tekst van het vierde en het vijfde lid schrijve men respectievelijk "het beginindexcijfer" en "Het beginindexcijfer is dat".

- In de Nederlandse tekst van het vijfde lid schrijve men bovendien in fine "het jaar gedurende hetwelk" in plaats van "het jaar gedurende welk".

7. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[8] :

- In het tweede lid staat "een jurist en een informaticus die het ministerie van Justitie vertegenwoordigen" tegenover "un représentant-juriste et ... un représentant-informaticien du ministère de la Justice".

- In de Nederlandse tekst van het zevende lid dient het woord "verlengbare" te worden vervangen door "hernieuwbare".

8. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[9] : in de Nederlandse tekst dienen de woorden "Deze kosten" vervangen te worden door "De kosten van het Toezichtscomité".

9. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[11] :

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 2, 2°, dienen de woorden "hiërarchische meerderheid" vervangen te worden door "hiërarchische meerdere".

- In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van paragraaf 3, eerste lid, ontbreekt het equivalent van "à cette fin".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 3, eerste lid, 1˚, dient het woord "kunnen" weggelaten te worden.

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 3, eerste lid, 2˚ en 3˚, en paragraaf 4, tweede lid, moet het woord "zij" telkens vervangen worden door "het".

- In paragraaf 3, eerste lid, 3˚, staat "die (het) nuttig acht" tegenover "qu'il juge utile d'entendre".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 3, tweede lid, dient het woord "gehoorde" weggelaten te worden.

10. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[12] : in de Nederlandse tekst van het tweede lid schrijve men : "... en evenmin aan wie dan ook laten weten dat de zaak op die wijze bij hem aanhangig is gemaakt".

11. Artikel 4, ontworpen artikelen 1389bis[14] en 1389bis[15] : het bedrag van de geldboete dient in de Nederlandse en de Franse tekst op dezelfde manier te worden weergegeven (hetzij in letters, hetzij in cijfers).

12. Artikel 4, ontworpen artikel 1389bis[17] : men redigere de Nederlandse tekst van dit artikel als volgt :

"Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, doch met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 1389bis[14] en 1389bis[15].".

13. Artikel 4, ontworpen artikel 1390 :

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 1, eerste lid, 2˚, ontbreekt de tegenhanger van het woord "domicile".

- De Nederlandse en de Franse tekst van paragraaf 1, eerste lid, 6˚, stemmen niet overeen ("inbeslaggenomen goederen"/"nature des biens saisis").

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 1, eerste lid, 8˚, schrijve men : "... en die daardoor, in voorkomend geval, belast zal zijn met de verdeling van de gelden". In de Franse tekst zou het woord "deniers" vervangen kunnen worden door "montants".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 1, tweede lid, vervange men de woorden "ten uitvoer wordt gelegd" door "wordt ingezet".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 3, tweede lid, 1˚, dienen de woorden "gedelegeerde schuldenaar" vervangen te worden door "ontvangstgemachtigde".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 3, tweede lid, 4˚, schrijve men : "het bedrag, de voorwaarden, de grenzen en de oorzaak van de delegatie".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 3, derde lid, dienen de woorden "... delegatie is gevorderd ..." vervangen te worden door "... een delegatie wordt gevorderd ...".

- De Nederlandse tekst van paragraaf 3, vierde lid, kan beter geredigeerd worden als volgt :

  "Indien de inkomsten of de geldsommen waarop de vordering betrekking heeft reeds het voorwerp zijn van een delegatie of een beslag op grond van uitkeringen tot levensonderhoud, geeft de griffier aan de begunstigde van de delegatie of aan de beslaglegger, teneinde hem in het geding te betrekken, bij gerechtsbrief kennis van een afschrift van het verzoekschrift of van de dagvaarding, met uitnodiging om te verschijnen.".

- De Nederlandse tekst van paragraaf 3, vijfde lid, redigere men als volgt :

  "De verweerder kan in het geding eveneens de schuldeisers betrekken jegens wie hij veroordeeld is om een uitkering tot levensonderhoud te betalen, maar die geen delegatie genieten, noch beslag gelegd hebben.".

- In paragraaf 3, zesde lid, staat, weliswaar zoals in de vigerende tekst van artikel 1390quater, vierde lid, "gerechtigden" tegenover "créanciers".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 4, eerste lid, 4˚, vervange men de woorden "schuld van de overdrager" door "schuldvordering van de overnemer".

- In paragraaf 4, tweede lid, staat "door deze laatste" tegenover "par le débiteur cédé".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 4, derde lid, dient het woord "schuldenaar" vervangen te worden door "gecedeerde schuldenaar".

- De Nederlandse tekst van paragraaf 5, eerste lid, redigere men als volgt :

  "Geen overhandiging of verdeling van gelden waarop beslag is gelegd, als gereed geld of als bedragen waarop beslag onder derden is gelegd, of die voortkomen van de verkoop van in beslag genomen roerende of onroerende goederen, kan plaatsvinden dan overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 1627 tot 1654.".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 5, tweede lid, vervange men de woorden "en van evenredige verdeling" door "of van evenredige verdeling".

- In dezelfde tekst voege men het woord "op" in, tussen de woorden "bepaalde modaliteiten(,)" en "het overeenstemmende bericht".

14. Artikel 4, ontworpen artikel 1390bis :

- In de Nederlandse tekst van het tweede lid, in fine, schrijve men : "... van dat arrondissement".

- In de Nederlandse tekst van het derde lid vervange men de woorden "personen bevoegd om zulks te doen" door "personen die de hoedanigheid hebben om een bericht te zenden" en het woord "vernieuwing" door "hernieuwing".

15. Artikel 4, ontworpen artikel 1391 :

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 1, eerste lid, vervange men het woord "inningsprocedure" door "invorderingsprocedure".

- In de Franse tekst van dezelfde bepaling dienen de woorden "contre une personne déterminée," te worden ingevoegd tussen "ou par voie de saisie" en "peuvent prendre connaissance" (zie de vigerende tekst van artikel 1391, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek).

- In de Nederlandse tekst van dezelfde bepaling, in fine, vervange men de woorden "die in zijn naam zijn opgesteld" door "die op diens naam zijn opgemaakt" (zie de vigerende tekst van artikel 1391, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek).

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 1, tweede lid, schrijve men : "... en die opgemaakt zijn op naam van de personen ...".

- Men redigere de Nederlandse tekst van paragraaf 2, eerste lid, als volgt :

"Geen uitvoerend beslag of procedure van verdeling kan plaatsvinden zonder voorafgaande raadpleging door de ministeriële ambtenaar van de berichten opgesteld met toepassing van artikel 1390.".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 2, tweede lid, schrijve men : "... of bevat het als bijlage de verklaring die deze gegevens bevat en die is afgegeven door het bestand van berichten".

- In de Franse tekst van paragraaf 3 vervange men de woorden "selon des modalités" door "selon les modalités".

- De Nederlandse tekst van paragraaf 5, 1˚, dient geredigeerd te worden als volgt :

"1˚ naast de toegangscode, de naam, (de) voornamen en het beroepsadres van de verzoeker bedoeld in § 1;".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 5, 2˚ en 3˚, dient het woord "maatschappelijke zetel" telkens vervangen te worden door "zetel".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 5, 5˚, vervange men het woord "inning" door "invordering".

- In de Nederlandse tekst van paragraaf 6 vervange men het woord "persoonsgegeven" door de meervoudsvorm "persoons-gegevens".

16. Artikel 6 : in fine van de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1407bis vervange men de woorden "of in de handen van een erkend gerechtelijk bewaarder of klerk" door "of in de handen van een erkende of aangestelde sekwester".

17. Artikel 8 : men redigere de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1494, tweede lid, als volgt :

"Wanneer het beslag echter gelegd wordt om de betaling te verkrijgen van vervallen termijnen van een schuldvordering betreffende periodieke inkomsten, kan het ook plaatsvinden om de betaling te verkrijgen van de nog te vervallen termijnen, naarmate die vervallen.".

18. Artikel 10 : men redigere de Nederlandse tekst van het tweede lid van het ontworpen artikel 1502 als volgt :

"De akte dient in zeer duidelijke lettertekens de vermelding te bevatten van de termijnen die op straffe van niet-ontvankelijkheid (1) zijn voorgeschreven bij

---

(1) Zie evenwel de opmerking terzake bij artikel 10 van het ontwerp.

artikel 1408, § 3, eerste lid, en bij artikel 1526bis, tweede lid.".

19. Artikel 11 :

- De Nederlandse tekst van het eerste lid van het ontworpen artikel 1514 dient, overeenkomstig de vigerende tekst, te luiden als volgt :

"Degene die beweert eigenaar te zijn van het geheel of een gedeelte van de in beslag genomen voorwerpen, kan tegen de verkoop verzet doen bij exploot, betekend aan de beslaglegger, aan de beslagen schuldenaar en aan de gerechtsdeurwaarder, en houdende dagvaarding van de beslaglegger en van de beslagen schuldenaar, met vermelding van de bewijzen van eigendom, op straffe van nietigheid.".

- De Nederlandse tekst van het ontworpen tweede lid, die uit evenveel zinnen moet bestaan als de Franse tekst, redigere men als volgt :

"Het verzet schort de vervolging op. Er wordt uitspraak over gedaan door de beslagrechter.".

- In de Nederlandse tekst van het ontworpen vijfde lid vervange men het woord "terugvordering" door "revindicatie", de woorden "eisende partij" door "revindicerende partij", de woorden "rechter die met de zaak is belast" door "rechter bij wie de revindicatie aanhangig is

gemaakt", het woord "vonnissen" door "elk vonnis", de woorden "vordering tot teruggave" door "vordering tot revindicatie"; in fine schrijve men : "... zodat het bestand van berichten op het betrokken bericht van beslag zou vermelden welk gevolg gegeven is aan de vordering tot revindicatie".

20. Artikel 14 : de Nederlandse tekst van de eerste volzin van het ontworpen artikel 1544 dient geredigeerd te worden als volgt : "Indien de aanzegging van het beslag niet heeft kunnen plaatsvinden, hetzij aan de persoon of aan de werkelijke of de gekozen woonplaats van de beslagen schuldenaar, hetzij overeenkomstig artikel 38, § 1, is de derde-beslagene slechts tot afgifte gehouden voorzover de beslagleggende schuldeiser vooraf het visum van de rechter heeft verkregen.".

21. Artikel 15 : men redigere de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1562 als volgt :

"In afwijking van het gemeen recht wordt de uitwinning van de onroerende goederen, met het oog op het verkrijgen van de betaling van een gemeenschappelijke schuld of van een eigen schuld die het gemeenschappelijk vermogen bezwaart, tegen de echtgenoot en de echtgenote voortgezet.".

22. Artikel 16 : in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1581, derde lid, vervange men het woord "vermeldt" door "doet ... vermelden".

23. Artikel 17 :

- De Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1642, eerste lid, redigere men als volgt :

  "Tot aan het verstrijken van de termijn voor het opmaken van het proces-verbaal van verdeling of van rangregeling, kunnen de schuldeisers die een uitvoerbare titel bezitten, verzet doen tegen de prijs.".

- In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1642, tweede en derde lid, vervange men de woorden "aangewezen notaris" telkens door "benoemde notaris".

24. Artikel 19 : in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1644, tweede lid, schrijve men : "... uit de enkele raadpleging van ..." en "... met toepassing van ...".

25. Artikel 20 : in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1647, tweede lid, vervange men de woorden "eenzijdige vordering" door "eenzijdig verzoekschrift".

26. Artikel 23 : men redigere de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1653, eerste en tweede lid, als volgt :

"In elke stand van de procedure wordt de inschrijving die de bewaarder krachtens artikel 35 van de hypotheekwet van 16 december 1851 ambtshalve heeft gedaan, geheel doorgehaald op verzoek van de koper die bewijst, hetzij dat de prijs betaald is aan de schuldeisers, hetzij, bij gebreke van een dergelijke betaling, dat een betaling is verricht die hem bevrijdt voor het geheel van de sommen waartoe hij gehouden is.

De notaris geeft te dien einde een getuigschrift af, dat de betaling of de bevrijdende betaling vaststelt.".

PORTEE DU PROJET

1. L’avant-projet de loi soumis pour avis poursuit un double objectif : d’une part, il prévoit la création d’un fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession, d’autre part, il vise à apporter un nombre de modifications de nature diverse dans les dispositions du Code judiciaire, régissant la procédure de saisie (1).

2. La création d’un fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession est réglée dans un chapitre IIbis, qui est inséré dans la cinquième partie, titre premier, du Code judiciaire.

Le fichier central est une banque de données informatisée, créée auprès de la Chambre nationale des huissiers de justice. Tous avis de saisie, délégation et cession y sont traités. Le fichier central peut, sous certaines conditions, être consulté par les avocats, les huissiers de justice, les receveurs de l’Administration des contributions directes et de l’Administration de la T.V.A., Enregistrement et Domaines, les notaires et les greffiers.

En vue de la vérification des données enregistrées et de la mise à jour du fichier, la Chambre nationale obtient l’accès à certaines données du Registre national des personnes physiques.

---

(1) Selon l’exposé des motifs, ces modifications des dispositions législatives existantes ont pour but "d’apporter des solutions aux problèmes révélés par la pratique".

Le projet comporte un nombre de mesures en vue de la protection de la vie privée des personnes figurant au fichier. C'est ainsi qu'est prévue la création d'un Comité de surveillance, présidé par un juge des saisies ou par un magistrat qui peut justifier d'une expérience en matière de saisie, et composé en outre de neuf autres membres, tous nommés à tour de rôle par la Chambre des représentants ou le Sénat, sur une liste de deux candidats présentés par le Conseil des ministres. Le Comité de surveillance a notamment dans ses attributions de veiller au respect des dispositions en projet. Dans ce contexte, il peut charger l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique d'une personne déterminée de procéder à une enquête en ce qui concerne les agissements de cette dernière.

Le projet règle le contenu des avis de saisie, délégation et cession, que l'huissier de justice ou le greffier doit adresser au fichier central.

3. Les modifications des dispositions existantes en matière de saisie portent sur des objets fort divers.

Pour la description de la portée de ces modifications, l'on se référera à l'exposé des motifs, notamment au commentaire des articles 3, 7 à 9, 14, 15, 17, 18 et 20 à 23 de l'avant-projet.

OBSERVATIONS GENERALES

1. Au moment où le présent avis est émis, la Chambre des représentants est saisie d'un projet de loi relatif au règlement collectif de dettes et à la possibilité de vente de gré à gré des biens immeubles saisis (1), ainsi que d'un projet de loi qui s'y rapporte, modifiant les articles 628 et 1395 du Code judiciaire (2).

Suite à une question relative à la relation éventuelle entre ces projets de loi et l'avant-projet soumis pour avis, le délégué du gouvernement a déclaré que, quand les projets de loi visés seront devenus des lois, il y aura lieu d'adapter l'avant-projet. Ces modifications portent plus particulièrement sur l'instauration d'un nouvel avis, à savoir un "avis de règlement collectif de dettes", et l'introduction de la fonction de "médiateur de dettes".

Il incombera au gouvernement, et par la suite aux Chambres législatives, de veiller à vérifier la cohésion de l'ensemble de l'avant-projet et des projets de loi susvisés.

2. La qualité du texte néerlandais du projet laisse à désirer. Il s'agit manifestement de la traduction d'un texte rédigé originellement en français. Toutefois, en bien des endroits la traduction s'écarte à ce point du texte français que, compte tenu de l'équivalence légale des deux textes (article 7 de la loi du 31 mai 1961 relative à

---

(1) Doc. parl., Chambre, 1996-97, n° 1073-1.

(2) Doc. parl., Chambre, 1996-97, n° 1074-1.

l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires), l'application des règles d'interprétation pourrait avoir des suites qui n'ont aucunement été voulues par les auteurs du projet.

Il est indispensable, dès lors, de soumettre le texte néerlandais à une révision fondamentale.

Sans vouloir être complet, le Conseil d'Etat énumère dans une annexe au présent avis quelques uns des cas les plus flagrants de discordance entre le texte français et le texte néerlandais.

3. La terminologie utilisée dans le texte néerlandais du projet ne présente pas toujours l'uniformité requise.

C'est ainsi que l'article 1389bis[1] fait mention de la création du "centraal bestand van berichten van beslag, delegatie en overdracht", dénommé dans la suite "bestand van berichten". Toutefois, dans d'autres passages, il est fait mention du "bestand van (de) berichten" (articles 550, 8°, 1389bis[5], ..., en projet), ou du "bestand" (articles 1389bis[3] 1389bis[4], ..., en projet), etc.

Sur ce point également, il serait préférable de revoir le projet.

4. Le projet prévoit un nombre de délégations de compétence au Ministre de la Justice (voir les articles 1389bis[5], 1389bis[6] et 1389bis[9], en projet).

Conformément aux articles 105 et 108 de la Constitution, c'est le Roi qui est chargé de l'exécution des lois. Une stricte application de ces dispositions requiert que, lorsqu'une délégation est accordée, elle intervienne en faveur du Roi. Le cas échéant, le Roi pourra charger par la suite un ministre de prendre certaines mesures de nature accessoire.

5. La numérotation des articles 1389bis[1] à 1389bis[17] (article 4 du projet) est inhabituelle et pourrait donner lieu à des erreurs. Le Conseil d'Etat se demande si les articles ne pourraient pas être numérotés 1389ter, 1389quater, ...

EXAMEN DU TEXTE

Article 1er

Selon cet article, la loi en projet règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

L'article 77 énumère les matières pour lesquelles la Chambre des représentants et le Sénat sont compétents sur un pied d'égalité. Parmi ces matières, il y a "l'organisation des cours et tribunaux" (article 77, alinéa 1er, 9°). Ainsi que le Conseil d'Etat l'a observé dans une série

d'avis du 10 octobre 1995, cette matière doit être interprétée à la lumière de l'article 77, alinéa 1er, 3°, qui se réfère entre autres aux articles 145 et 146 de la Constitution, et implicitement aussi à l'article 144. Il faut donc admettre que la procédure bicamérale obligatoire, prévue par l'article 77, est applicable, non seulement à l'organisation des cours et tribunaux, mais également à la fixation de leurs compétences.

En l'occurrence, les articles 2 et 3 du projet peuvent être réputés régler une matière qui tombe sous l'application de l'article 77, alinéa 1er, 9°, de la Constitution.

Par contre, les autres dispositions du projet paraissent tomber sous l'application de l'article 78 de la Constitution (procédure bicamérale facultative).

Article 2

1. Il n'est pas nécessaire, à l'article 550, 8°, en projet, de faire mention de la surveillance par le Comité de surveillance.

Si l'on tient néanmoins à le faire, il y aurait lieu de préciser qu'il s'agit du Comité de surveillance "visé à l'article 1389bis[8]".

2. Dans le texte néerlandais, il conviendrait, compte tenu de la rédaction actuelle de l'article 550, d'omettre le mot "om".

Article 4

L'on rédigera la phrase liminaire comme suit :

"Dans le Code judiciaire, cinquième partie, titre premier, les articles 1390, modifié par les lois des 10 janvier 1975 et 14 janvier 1993, 1390bis, inséré par la loi du 31 mars 1987 et modifié par la loi du 14 janvier 1993, 1390ter, inséré par la loi du 14 janvier 1993, 1390quater, inséré par la loi du 31 mars 1987 et modifié par la loi du 14 janvier 1993, et 1391, remplacé par la loi du 14 janvier 1993, sont remplacés par un chapitre Ier bis, comprenant les articles 1389bis[1] à 1391, rédigé comme suit :".

Article 1389bis[1] en projet

1. La référence aux articles "1390bis et 1390ter" n'est pas exacte.

2. Selon l'article 1389bis[1] en projet, le fichier central est organisé "en vue de rationaliser l'exécution

forcée en droit civil (1) dans le respect de l'économie des procédures".

Le délégué du gouvernement a déclaré qu'il est fait mention du but de la création du fichier central afin de permettre ainsi l'application de la disposition pénale contenue dans l'article 1389bis[15], 3°, en projet. Cette dernière disposition sanctionne l'utilisation volontaire de données enregistrées dans le ficher, "à d'autres fins que celles prévues à l'article 1389bis[1]".

Compte tenu de cette précision, il serait préférable de préciser à l'article 1389bis[15], 3°, en projet, quel abus est visé (2). Dès lors, la mention des objectifs généraux des règles en projet, figurant à l'article 1389bis[1], pourra être omise.

Article 1389bis[2] en projet

L'on rédigera cet article comme suit :

"Art. 1389bis[2]. La Chambre nationale des huissiers de justice, visée à l'article 549, dénommée "Chambre nationale" dans la présente section, ...".

---

(1) Le texte vise sans doute la procédure civile.

(2) Voir, ci-après, l'observation relative à l'article 1389bis[15] en projet.

Article 1389bis[3] en projet

"Les personnes physiques qui peuvent directement enregistrer, consulter, modifier, traiter ou détruire les données du fichier des avis" sont vraisemblablement les personnes qui, selon l'article 1391, § 4, en projet, doivent disposer d'un code individuel d'accès.

Si cette interprétation est correcte, il serait préférable d'inclure le texte de l'article 1389bis[3] en projet, dans l'article susmentionné. Dans ce cas, il y aura lieu d'adapter également la référence figurant à l'article 1389bis[14], 2°, en projet.

Article 1389bis[4] en projet

1. Le "secret professionnel partagé", visé dans cet article, constitue une notion que la doctrine a qualifiée d'ambiguë (1). Il est conseillé, dès lors, de ne pas y avoir recours.

Le délégué du gouvernement a déclaré que cette notion est introduite afin d'éviter de pénaliser la communication par un huissier de justice de données à un collègue, dans le cadre d'une procédure déterminée.

---

(1) Cons. e.a. P. Lambert, Le secret professionnel, Bruxelles, 1985, 121-124; H. Nys, Geneeskunde. Recht en medisch handelen, A.P.R., Bruxelles, 1991, p. 397, n° 921.

Si pareille communication a effectivement lieu dans le but de veiller aux intérêts procéduraux du client, il n'y a, selon les principes du droit commun, aucune violation de l'obligation du secret. Ce cas n'a pas besoin d'être explicitement réglé dans un texte législatif.

Il serait préférable, dès lors, d'omettre les mots "lorsqu'il s'agit d'un secret professionnel partagé".

2. Si les auteurs du projet jugent nécessaire de se référer expressément au droit d'enquête des Chambres législatives, visé à l'article 56 de la Constitution, il y aurait lieu de viser également le droit d'enquête des conseils communautaires et régionaux, visé à l'article 40 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

3. L'on remplacera les mots "par le Comité de surveillance du fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession institué par l'article 1389bis[8], ci-après dénommé «Comité de surveillance»" par les mots "par le Comité de surveillance visé à l'article 1389bis[8]". La dénomination complète du Comité de surveillance pourra alors être donnée à l'article qui prévoit la création même du Comité de surveillance.

Article 1389bis[5] en projet

1. A l'alinéa 1er, il y aurait lieu de viser "l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, ... de la loi du 8 août 1983 ...".

2. La rédaction de l'alinéa 2 pourrait être plus précise. Le Conseil d'Etat suggère le texte suivant :

"Le Roi détermine la manière selon laquelle les données informatiques du Registre national sont transmises à la Chambre nationale. Il peut fixer également des modalités relatives à l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par la Chambre nationale.".

3. Selon l'alinéa 3, le Ministre de la Justice "peut déterminer les modalités selon lesquelles l'exactitude des données introduites dans le fichier des avis est contrôlée".

En ce qui concerne la délégation de compétence au ministre, l'on se référera à l'observation générale 4.

Pour le surplus, il convient d'observer que la portée de cette disposition n'est pas claire. A tout le moins dans l'exposé des motifs, il y aurait lieu de préciser quelle forme de contrôle est envisagée par les auteurs du projet.

Article 1389bis[6] en projet

1. A l'alinéa 2, l'on écrira : "En vue de couvrir les coûts résultant de la tenue du fichier des avis et du fonctionnement du Comité de surveillance visé à l'article 1389bis[8], ...".

Au même alinéa, l'on remplacera les mots "de rétributions" par les mots "d'une redevance".

Quant à la délégation qui est accordée au ministre en la matière, l'on se référera à l'observation générale 4.

2. A l'alinéa 3, l'on remplacera les mots "Les rétributions" par "Les redevances". On écrira en français : "Les redevances sont payables à la Chambre nationale et perçues par celle-ci".

3. A l'alinéa 4, il y aurait lieu d'écrire : "Le montant de la redevance est ...".

4. A l'alinéa 5, l'on remplacera les mots "des droits visés" par les mots "de la redevance visée".

Article 1389bis[7] en projet

1. Selon l'alinéa 1er, la Chambre nationale peut utiliser les données du fichier "pour en extraire des

informations dépersonnalisées destinées à alimenter des études scientifiques"; pareille utilisation ne sera possible qu'"après avoir obtenu l'autorisation du Comité de surveillance".

1.1. L'expression "études scientifiques" semble ne pas refléter avec précision l'intention des auteurs du projet. Le délégué du gouvernement a déclaré que l'expression ne peut pas être interprétée trop strictement et qu'elle porte notamment sur l'utilisation de données objectives d'ordre scientifique dans le but de soutenir certains choix politiques.

Il paraît utile, dès lors, de donner une autre définition de l'objectif de l'information dépersonnalisée. L'article 1389bis[7] est manifestement inspiré de l'article 5 de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale; compte tenu de cette disposition, il pourrait être envisagé d'écrire à l'article 1389bis[7], alinéa 1er, en projet : "... pour en extraire des informations dépersonnalisées, utiles à la recherche relative à l'exécution forcée".

1.2. Dans la mesure où il s'agit, à l'alinéa 1er, de la transformation en informations purement dépersonnalisées de données stockées au fichier central, la question se pose de savoir s'il est bien nécessaire de soumettre un tel traitement à l'autorisation du Comité de surveillance. En effet, pareil traitement ne suscite aucun problème particulier, du moins au point de vue du respect de la vie privée des personnes concernées.

2. Selon l'alinéa 2, les informations dépersonnalisées sont accessibles à un nombre d'établissements publics nommément cités ainsi que, "sur avis conforme du Comité de surveillance, à toute personne ou organisme intéressés".

2.1. En ce qui concerne les établissements publics, l'intention est, selon le délégué du gouvernement, de donner accès non seulement aux Chambres législatives, mais aussi aux conseils communautaires et régionaux.

Il y aurait donc lieu d'adapter le texte en ce sens.

2.2. L'on n'aperçoit pas pourquoi l'accès aux informations dépersonnalisées, en ce qui concerne les "personnes ou organismes intéressés", est rendu tributaire d'un avis conforme du Comité de surveillance.

En effet, il convient de prendre en considération qu'il s'agit de données tombant sous l'application du droit d'accès aux documents administratifs, garanti par l'article 32 de la Constitution. Dès lors qu'il s'agit uniquement d'informations dépersonnalisées, il ne peut pas, en outre, se poser de problème du point de vue du respect de la vie privée.

3. Le Conseil d'Etat observe que le projet ne prévoit aucune possibilité pour certaines personnes et certains organismes d'obtenir la communication de données personnelles - c'est-à-dire non dépersonnalisées - contenues dans le fichier central, en vue d'effectuer une recherche scientifique.

Le gouvernement, et par la suite les Chambres législatives, devraient vérifier s'il ne serait pas opportun de compléter le projet par une disposition en ce sens (1).

Article 1389bis[8] en projet

1. Le Comité de surveillance, créé par cet article, est réglé en majeure partie sur l'exemple du Comité de surveillance près la Banque-carrefour de la sécurité sociale (voir les articles 37, 38, 40 et 45, alinéa 1er, de la loi susvisée du 15 janvier 1990).

La question se pose de savoir si la compétence et la composition du Comité de surveillance à créer justifient effectivement un tel parallélisme.

En effet, l'on peut mettre en doute, en premier lieu, si le fichier central visé dans le projet aura un impact social aussi considérable que la Banque-carrefour de la sécurité sociale : le fichier central contient des données relatives à une catégorie relativement limitée de personnes, tandis que la Banque-carrefour gère un réseau contenant des données sur toute personne assujettie à un régime de sécurité sociale.

(1) Cons. l'article 5, alinéa 2, b, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

En outre, le Comité de surveillance à créer s’avère être composé dans une mesure importante de personnes que l’on peut considérer comme des représentants des "usagers" du fichier central; le Comité de surveillance près la Banque-carrefour de la sécurité sociale, par contre, se compose exclusivement d’experts indépendants.

Le gouvernement et, par la suite, les Chambres législatives, devraient se demander si, dans ces conditions, il est bien opportun de prévoir la nomination des membres du Comité de surveillance par la Chambre ou par le Sénat. Pareil mode de nomination s’écarte du procédé usuel, et ne pourrait, pour ce motif, pouvoir se justifier que par des circonstances se rapportant à l’autorité particulière ou à l’indépendance, notamment vis-à-vis du pouvoir exécutif, qui serait attribuée à l’organe concerné.

Les observations ci-après, relatives au Comité de surveillance, sont faites sous la réserve expresse d’une révision éventuelle du statut de ce Comité.

2. L’on rédigera l’alinéa 1er comme suit :

"Il est institué auprès du ministère de la Justice un Comité de surveillance du fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession, dénommé ci-après «Comité de surveillance».".

3. L'on n'aperçoit pas la portée, à l'alinéa 2, de l'expression "d'un représentant-juriste et d'un représentant-informaticien du ministère de la Justice". Cette expression n'indique notamment pas si les membres visés appartiennent ou non au personnel du ministère.

Au même alinéa, il s'agit sans doute que le "représentant" de la Commission de la protection de la vie privée soit un "membre" de cette Commission. Il conviendrait dès lors d'adapter le texte en ce sens.

Le Conseil d'Etat n'aperçoit pas pourquoi le Comité de surveillance doit compter parmi ses membres un réviseur d'entreprises (1).

4. Selon l'alinéa 3, le président et tous les membres du Comité (lire : du Comité de surveillance) sont nommés alternativement par la Chambre des représentants et par le Sénat, sur une liste de deux candidats (lire : sur une liste double de candidats) présentés par le Conseil des ministres pour chacun des mandats à pourvoir.

Compte tenu de l'indépendance de la Commission de la protection de la vie privée, il y aurait lieu d'éviter que le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif ne

---

(1) Cela se rapporte sans doute au fait que le Comité de surveillance doit, entre autres, faire un rapport sur les dépenses et les revenus liés au fonctionnement du fichier des avis (article 1389bis[10], alinéa 1er, 6°, en projet). Toutefois, cette mission peut être accomplie sans qu'un réviseur d'entreprises participe en tant que membre aux travaux du Comité de surveillance.

s’immiscent dans la désignation d’un représentant de cette Commission. Ainsi que la Commission le propose dans son avis sur le présent projet, elle devrait pouvoir désigner elle-même son représentant.

Si cette proposition est admise, il conviendrait de rédiger le projet de manière telle que l’obligation de prêter serment (alinéa 4) ne soit pas applicable au membre du Comité de surveillance, désigné par la Commission (1).

5. Les dispositions des alinéas 5 et 6, ainsi que celles de l’alinéa 10, ne sont pas à leur place dans un article qui est essentiellement relatif à la composition du Comité de surveillance. Ces dispositions devraient faire l’objet d’un article distinct.

6. Il serait préférable de rédiger les alinéas 8 et 9 comme suit :

"Pour chaque membre du Comité de surveillance, il est désigné un suppléant, suivant les mêmes modalités que pour les membres effectifs.

Si le mandat d’un membre effectif ou d’un membre suppléant prend fin avant terme, il est pourvu à son remplacement. Le remplaçant achève le mandat de son prédécesseur.".

---

(1) Avant d’accepter sa charge de membre de la Commission, l’intéressé a déjà prêté le serment visé (article 27 de la loi du 8 décembre 1992, susvisée).

7. Selon l'alinéa 10, le Comité de surveillance établit et arrête son règlement d'ordre intérieur.

Dès lors que ce règlement est susceptible de contenir des dispositions qui peuvent entraîner des effets juridiques pour des tiers également, il est recommandé de disposer que le règlement arrêté par le Comité de surveillance doit être approuvé par une autorité politiquement responsable, par exemple le Ministre de la Justice (1).

Article 1389bis[9] en projet

En ce qui concerne la délégation de pouvoir réglementaire au Ministre de la Justice, l'on se référera à l'observation générale 4.

Article 1389bis[10] en projet

1. Selon la phrase introductive de l'alinéa 1er, le Comité de surveillance a des missions déterminées, "sans préjudice des compétences de la Commission de la protection de la vie privée".

Le délégué du gouvernement a déclaré que cette disposition doit être interprétée en ce sens que, pour ce qui concerne un nombre de matières énumérées à

---

(1) L'approbation par arrêté ministériel entraînerait l'obligation de publier l'arrêté et le règlement au Moniteur belge.

l'article 1389bis[10], le Comité de surveillance et la Commission ont une compétence concurrente.

Du point de vue de l'efficacité du contrôle du respect de la vie privée, il importe d'éviter que les deux autorités chargées du contrôle ne soient toutes les deux compétentes, sans priorité de l'une par rapport à l'autre ou sans qu'une chronologie soit prévue dans leur intervention.

En tout état de cause, le rapport entre les deux organes pourrait être réglé d'une manière plus explicite (1).

2. L'on n'aperçoit pas la portée, à l'alinéa 1er, 5°, de l'expression "aider à la solution de tout problème de principe ou de tout litige ...".

Selon le délégué du gouvernement, ce texte vise une médiation en vue d'une transaction éventuelle, et il ne s'agit nullement pour le Comité de surveillance de trancher des litiges.

Il y aurait lieu de préciser le texte.

---

(1) L'exposé des motifs énonce que, dans des cas déterminés, le Comité de surveillance devra demander l'avis de la Commission, à l'intervention du Ministre de la Justice. Cette procédure n'est pas décrite dans le projet même.

3. Le rapport au Ministre de la Justice, visé à l'alinéa 1er, 6°, et le rapport aux Chambres législatives visé à l'alinéa 1er, 7°, ont essentiellement la même teneur. Cela est confirmé par le délégué du gouvernement.

Il serait dès lors plus simple de prévoir un seul rapport, qui sera communiqué tant aux Chambres législatives qu'au Ministre de la Justice.

Les dispositions concernant ce rapport ne sont d'ailleurs pas à leur place dans l'article 1389bis[10], qui énumère les compétences du Comité de surveillance. Il serait préférable d'intégrer ces dispositions (alinéa 1er, 6° et 7°, et alinéa 2) dans un article distinct.

Pour cet article, le Conseil d'Etat suggère le texte suivant :

"Chaque année, le Comité de surveillance fait un rapport sur l'exécution de ses missions au cours de l'année écoulée. Ce rapport contient des suggestions relativement à la nécessité (ou à l'opportunité) de modifier le système de publicité mis en place au moyen du fichier des avis.

Le rapport comporte également une description des revenus et des dépenses liés au fichier des avis.

Le rapport est communiqué aux Chambres législatives et au Ministre de la Justice.".

4. Conformément à la terminologie utilisée dans l'article 1389bis[13], alinéa 1er, en projet, l'on écrira à l'article 1389bis[10], alinéa 1er, 9° : "enjoindre à la Chambre nationale ...".

Article 1389bis[11] en projet

1. Selon le paragraphe 1er, alinéa 1er, le Comité de surveillance "peut charger l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique compétent des personnes visées à l'article 1389bis[3] de mener une enquête". Ce pouvoir vaut "sans préjudice de la compétence du pouvoir judiciaire".

1.1. Selon la rédaction actuelle de cette disposition, le Comité de surveillance peut ordonner à toute autorité disciplinaire ou autorité hiérarchique compétente de procéder à une enquête. Il est extrêmement douteux que ce procédé soit le plus efficace. Les auteurs du projet paraissent d'ailleurs eux mêmes avoir des doutes à ce sujet, puisqu'au paragraphe 2, 3°, ils tiennent compte de la possibilité que l'enquête à laquelle l'autorité compétente a procédé n'a pas abouti au résultat escompté (1).

Si l'intention est d'ériger le Comité de surveillance en organe indépendant, investi d'une autorité particulière (2), il ne serait que normal que le Comité de

---

(1) Voir au sujet de cette disposition, l'observation 3 ci-après.

(2) Il n'est nullement certain que telle soit effectivement l'intention. Voir l'observation 1 relative à l'article 1389bis[8] en projet.

surveillance soit pleinement compétent pour procéder lui-même à une enquête.

1.2. L'on n'aperçoit pas le sens de la subordonnée "et sans préjudice de la compétence du pouvoir judiciaire".

Selon le délégué du gouvernement, cette expression vise notamment la compétence du ministère public (1).

Toutefois, cette précision ne permet pas de déterminer quelle est la relation entre le droit d'initiative du ministère public et celui du Comité de surveillance. Afin d'éviter des difficultés entre les autorités concernées et des contestations quant à la régularité d'une enquête effectuée, il conviendrait de préciser le projet sur ce point.

1.3. L'on écrira au paragraphe 1er, alinéa 1er : "Dans le cadre des missions visées à l'article 1389bis[10], alinéa 1er, 1° et 2°, ...".

2. Dans le texte français du paragraphe 2, 2°, on écrira : "lorsqu'il n'est pas indiqué de confier ...".

---

(1) Cette compétence existe à l'égard des huissiers de justice : le procureur du Roi peut saisir le tribunal de première instance d'une demande de suspension, destitution ou condamnation d'amende (article 532 du Code judiciaire); à cet effet, il doit être informé par la chambre d'arrondissement des faits susceptibles de donner lieu à l'une des peines visées (article 542, 2°, du Code judiciaire).

3. Ainsi qu'il a déjà été mentionné ci-dessus, le paragraphe 2, 3°, dispose que le Comité de surveillance mène l'enquête lui-même "lorsque l'enquête menée par l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique visé au § 1er n'a pas donné ou ne donne pas les résultats escomptés".

Le délégué du gouvernement a déclaré que ce texte vise tous les cas dans lesquels l'enquête a été effectuée de manière imparfaite ou n'a pas été effectuée du tout. L'intention ne serait cependant pas de faire intervenir le Comité de surveillance en cours d'enquête, afin de reprendre l'enquête à son compte.

Le texte du projet devrait mieux faire ressortir cette intention. Quant à l'hypothèse dans laquelle aucune suite n'est donnée à l'ordre du Comité de surveillance de mener une enquête, il serait indiqué de prévoir des règles relatives au délai dans lequel l'enquête doit avoir été menée ou, à tout le moins, dans lequel elle doit avoir été entamée; à cet effet, le mieux serait de faire le lien avec le délai visé au paragraphe 1er, alinéa 2.

4. Selon le paragraphe 4, alinéa 1er, pour chaque enquête, le Comité de surveillance rédige un rapport qui est transmis au Ministre de la Justice.

Le Conseil d'Etat se demande quel est l'objet de cette notification.

Les auteurs du projet devraient vérifier si pareille communication répond effectivement à un besoin qui puisse se justifier, notamment à la lumière du respect de la vie privée des personnes qui ont fait l'objet d'une enquête.

5. Selon le paragraphe 4, alinéa 2, le Comité de surveillance communique au "plaignant" les données qu'il juge utile de lui communiquer.

S'il faut entendre par "plaignant" la personne qui, en application de l'article 1389bis[12] en projet, a informé le Comité de surveillance de faits ou situations déterminés, mieux vaudrait insérer le texte de l'article 1389bis[11], § 4, alinéa 2, dans l'article 1389bis[12].

En outre, il devrait mieux ressortir du texte que la communication au plaignant est relative au résultat de l'enquête (voir l'exposé des motifs).

Enfin, il convient d'attirer l'attention sur le fait que, sur ce point, le texte est formulé de manière quelque peu plus restrictive que l'exposé des motifs. Selon le texte, le Comité de surveillance ne doit communiquer que les "données" qu'il juge utile de lui communiquer; selon l'exposé des motifs, le Comité de surveillance "communique" en principe les résultats, et il ne peut y déroger que quand il estime que cette communication n'est pas opportune. Il y aurait lieu d'harmoniser le texte et l'exposé des motifs.

6. Le paragraphe 4, alinéa 3, fait mention d'"experts qui ... assistent (les membres du Comité de surveillance)".

Toutefois, le projet ne dispose pas dans quelles conditions le Comité de surveillance peut faire appel à des experts. Une telle disposition pourrait être inscrite à l'article 1389bis[11], de préférence dans un paragraphe distinct.

Article 1389bis[12] en projet

L'on n'aperçoit pas pourquoi l'alinéa 1er dispose qu'aucune autorisation préalable n'est requise pour s'adresser au Comité de surveillance. En effet, il va de soi qu'aucune autorisation n'est requise.

Ainsi que le délégué du gouvernement l'a observé, pareille disposition figure également, il est vrai, à l'article 49 de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale. Cette disposition fait état de la faculté pour des membres du personnel de certains organismes de s'adresser au Comité de surveillance, et dans ce contexte il est aisément compréhensible qu'il soit souligné que ces membres du personnel ne requièrent aucune autorisation. Toutefois, cette justification ne vaut pas pour l'article 1389bis[12] en projet.

Article 1389bis[13] en projet

1. Pour plus de clarté, il serait bon de préciser à l'alinéa 1er qu'il s'agit des codes individuels d'accès "visés à l'article 1391, § 4".

2. Selon l'alinéa 1er, il peut être enjoint de rendre temporairement inopérants les codes individuels d'accès "lorsqu'il existe des indices raisonnables permettant de supposer que les titulaires n'ont pas respecté les articles 1389bis[4], 1391, § 4, et (lire : ou) 1391, § 5".

Le non-respect de ces dispositions ne doit donc pas encore être établi. Le commentaire relatif à l'article 1389bis[10] en projet dispose dès lors à juste titre qu'il s'agit d'une mesure d'ordre.

Force est de relever qu'en principe, même si les garanties en vigueur pour une sanction disciplinaire ou une autre sanction ne sont normalement pas applicables à une mesure d'ordre, l'autorité est néanmoins tenue, avant de prendre sa décision, de permettre à l'intéressé de défendre utilement ses intérêts en ce qui concerne les motifs déterminants qui l'ont conduite à prendre la décision défavorable. En cas d'urgence seulement, l'autorité peut prendre une décision sans préalablement entendre l'intéressé.

En outre, dans les circonstances évoquées dans le projet, une mesure d'ordre ne peut être considérée comme légitime que si elle est ordonnée dans l'attente de la

clôture de l'enquête. L'article 1389bis[13], alinéa 1er, en projet, ne fait toutefois pas état de cette finalité; il y est en revanche question d'un délai maximum d'un an (prorogeable une seule fois).

Pour que la mesure d'ordre ne soit pas considérée comme une sanction déguisée, prise sans que les garanties y afférentes aient été respectées, il convient par conséquent de préciser dans le projet que la mesure peut être imposée dans l'attente de la clôture de l'enquête menée par le Comité de surveillance. Il semble également utile de disposer que le Comité de surveillance peut confirmer la mesure s'il appert de l'enquête que l'intéressé n'a en effet pas respecté les obligations visées à l'article 1389bis[13], alinéa 1er. Un délai maximum peut alors être prévu tant pour la mesure provisoire que pour la mesure définitive.

Article 1389bis[14] en projet

1. Le 1° prévoit des peines à l'encontre de ceux qui, "contrairement aux dispositions de l'article 1389bis[2]", ont négligé de prendre des mesures déterminées.

1.1. L'article 1389bis[2] en projet ne dispose toutefois pas que les mesures visées doivent être prises et se limite à prescrire que la Chambre nationale doit être considérée comme le maître du fichier. C'est en cette qualité que la Chambre nationale est, entre autres, soumise aux obligations en matière de sécurité des données à caractère personnel visées à l'article 16 de la loi du 8 décembre 1992 relative

à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel (1).

Vu ce qui précède, il y a lieu de supprimer du 1° la référence à l'article 1389bis[2].

1.2. L'on peut douter que le texte du 1° corresponde effectivement à l'intention des auteurs du projet. Tel qu'il est rédigé, le 1° ne sanctionne pas, en effet, ceux qui négligent de garantir la sécurité et la confidentialité des données traitées, mais bien ceux qui négligent de rendre opérationnel le fichier central.

Si l'intention est d'instaurer au 1° une pénalité en vue de la protection de la vie privée, il vaut mieux rédiger cette disposition comme suit :

"1° n'ont pas pris toutes les mesures devant permettre de garantir la sécurité et la confidentialité des données à caractère personnel traitées;".

2. Le 2° prévoit des peines à l'égard de ceux qui, "contrairement aux dispositions de l'article 1389bis[3]" négligent de tenir constamment à jour le "registre".

---

(1) Voir le commentaire sous l'article 1389bis[2] en projet, où il est fait référence à l'avis de la Commission de la protection de la vie privée.

Il vaut mieux rédiger cette disposition comme suit :

"2° n’ont pas tenu à jour le registre individuel visé à l’article 1389bis[3].".

Article 1389bis[15] en projet

Vu l’observation 2 relative à l’article 1389bis[1], l’article 1389bis[15], 3°, pourrait être rédigé comme suit :

"3° ont consulté le fichier des avis, sans se trouver dans l’un des cas visés à l’article 1391, § 1er, ou ont utilisé les données issues du fichier à une fin autre que celle qui pouvait justifier l’accès au fichier.".

Article 1389bis[16] en projet

Selon cet article, "le juge peut déclarer que la personne condamnée est déchue du droit d’utiliser son code d’accès individuel pour une durée maximale de cinq ans".

Le délégué du gouvernement a déclaré que cette disposition doit être comprise en ce sens que la mesure visée n’exclut pas que, si le condamné est un huissier de justice, ce dernier puisse continuer à consulter le fichier des avis par l’intermédiaire du syndic ou d’un membre de la chambre d’arrondissement désigné par le syndic.

Pour exprimer cette intention, l'article 1389bis[16] devrait être complété par un alinéa ayant la même portée que l'alinéa 2 de l'article 1389bis[13] en projet.

Article 1390 en projet

1. Cet article consiste en cinq paragraphes : le paragraphe 1er a trait à l'avis de saisie; le paragraphe 2 règle "l'opposition" formée par un créancier si une saisie est déjà intervenue; le paragraphe 3 concerne l'avis de délégation; le paragraphe 4 se rapporte à l'avis de cession; le paragraphe 5, enfin, comprend une disposition concernant la mention de la répartition définitive dans le fichier d'avis.

Vu la longueur de certains de ces paragraphes, il est recommandé de transformer chacun d'entre eux en un article distinct.

2. Dans la phrase introductive du paragraphe 1er, alinéa 1er, il y a lieu de remplacer le mot "avis" par "avis de saisie".

3. Selon le paragraphe 2, un créancier peut "former opposition" lorsqu'il a déjà été procédé à une saisie sur les biens de son débiteur.

L’expression "opposition" est ici source de confusion. Il ne semble en effet pas exister d’acte auquel s’oppose le créancier concerné, ni davantage de procédure engagée à la suite de cette opposition (1).

Le Conseil d’Etat suggère de remplacer le texte du paragraphe 2 comme suit :

"Lorsqu’une saisie a déjà été faite sur les biens de son débiteur, tout créancier dont la créance peut entrer en compte de répartition conformément à l’article 1628, alinéa 1er, peut faire connaître l’existence de cette créance. La notification s’opère par l’envoi d’un avis au fichier des avis, à l’intervention du greffier ou d’un huissier de justice. L’avis comprend les mentions visées au (§ 1er), ainsi que celles visées à l’article 1629, alinéa 1er, 1° et 2°.".

4. Au paragraphe 3, alinéas 1er et 3, la référence à l’"article 1280, alinéa 5" doit chaque fois être remplacée par une référence à l’"article 1280, alinéa 6".

---

(1) Le paragraphe 2 en projet semble être conçu pour généraliser le régime qui, en ce qui concerne la saisie-exécution mobilière, figure à l’article 1515 du Code judiciaire. Dans cette disposition, il est certes question de l’"opposition" d’un créancier, mais alors surtout pour exprimer que ce créancier ne peut, comme le prétendu propriétaire visé à l’article 1514, former opposition sur la vente d’objets saisis. Il n’y a pas lieu d’utiliser cette terminologie dans la disposition en projet.

5. Dans la phrase introductive du paragraphe 4, il convient de remplacer les mots "copie de la mise en demeure" par "copie de la notification" (voir la terminologie utilisée à l'article 28, 1°, de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs).

6. Au paragraphe 4, alinéa 1er, 3°, il y a lieu de remplacer les mots "tiers cédé" par "débiteur cédé".

7. Le paragraphe 4, alinéa 3, comprend une disposition concernant l'opposabilité de la cession de rémunération. Il n'est pas possible d'inférer de cette disposition si elle est uniquement applicable à la cession de rémunération visée à l'alinéa 2 (1), ou si elle se rapporte également à la cession de rémunération visée à l'alinéa 1er. Le texte devrait être précisé sur ce point.

Le Conseil d'Etat relève par ailleurs que, à dessein, les auteurs du projet n'ont pas reproduit à l'article 1390, § 3, en projet, la disposition relative à l'opposabilité d'une délégation (article 1390bis, dernier alinéa, en vigueur, du Code judiciaire) (voir le commentaire de la première disposition). Le texte ne fait pas d'emblée apparaître clairement pourquoi la délégation et la cession de rémunération ne sont plus soumises au même régime.

---

(1) L'exposé des motifs semble considérer que le champ d'application est en effet limité à une telle cession de rémunération.

Enfin, il y a lieu d'attirer l'attention des auteurs du projet sur le fait que dans le cas visé à l'article 1390, § 4, en projet, il n'y a pas de "dépôt" de l'avis de cession. A l'alinéa 3, il convient par conséquent de rechercher un autre point de départ pour que s'ouvre l'opposabilité.

8. L'exposé des motifs fait état d'une disposition habilitant le Roi à "modifier, restreindre ou étendre le contenu de la publicité des avis en matière de saisies conservatoires et de voies d'exécution et de cession".

Une telle disposition n'apparaît pas dans le projet. Le texte et l'exposé des motifs doivent être harmonisés.

Article 1390bis en projet

La dernière phrase de l'alinéa 3 devrait faire l'objet d'un alinéa distinct.

Article 1391 en projet

1. Au paragraphe 1er, alinéa 1er, il est question d'avocats, d'huissiers de justice et de receveurs "chargés de diligenter une procédure de recouvrement au fond ou par voie de saisie".

Le délégué du gouvernement a déclaré que l'accent est ainsi mis sur le fait que la consultation des avis ne peut servir, par exemple, à vérifier la solvabilité d'un acheteur ou locataire potentiels.

2. Au paragraphe 1er, alinéa 2, in fine, il convient d'écrire : "... dont les biens doivent faire l'objet d'un acte relevant de leur ministère".

3. Il convient de rédiger le paragraphe 1er, alinéa 3, comme suit :

"Dans la mesure où l'accomplissement de leurs missions le requiert, les greffiers peuvent consulter sans frais les avis prévus à l'article 1390 établis au nom d'une ou de plusieurs des parties concernées.".

4. L'accès aux données du fichier des avis, visé au paragraphe 4, est l'accès direct, c'est-à-dire l'accès qui peut être accordé aux huissiers de justice et aux receveurs de l'Administration des contributions directes et de l'Administration de la T.V.A., de l'enregistrement et des domaines. Il ne s'agit manifestement pas de l'accès indirect pouvant être accordé aux avocats et aux notaires.

Afin de dissiper toute incertitude, il serait opportun de préciser dans le texte qu'il s'agit de l'"accès direct".

Pour le surplus, il est renvoyé, en ce qui concerne le paragraphe 4, à l'observation formulée sous l'article 1389bis[3].

5. Il convient de rédiger le paragraphe 5, 4°, comme suit :

"l'objet de la demande, justifiée conformément au § 1er".

Article 5

Il convient de rédiger cet article comme suit :

"Les articles 1392 à 1394 existants du même Code sont insérés dans la cinquième partie, titre premier, dans un chapitre Iter intitulé «Autres dispositions».".

Article 6

1. Il convient de rédiger la phrase liminaire de cet article comme suit :

"Dans la cinquième partie, titre premier, chapitre IV, du même Code, il est inséré un article 1407bis, rédigé comme suit :".

2. Il n’appert pas du texte de l’article 1407bis en projet qu’il s’agit d’une cession de rémunération. Le texte devrait être précisé en ce sens.

Article 9

1. Au début du nouveau texte, il y a lieu d’écrire : "Art. 1499.".

La même observation s’applique, moyennant les adaptations nécessaires, aux articles 10 et 11.

2. Selon l’exposé des motifs, la modification en projet vise à faire en sorte "qu’il soit bien certain qu’il n’y a pas lieu à signification préalable d’un acte notarié". Pour atteindre cet objectif, le terme général "titre" est remplacé par le terme "décision", plus spécifique.

Il apparaît au Conseil d’Etat que l’intention serait plus clairement exprimée si l’on rédigeait la fin du texte en projet comme suit : "... et contenant, si le titre consiste en une décision judiciaire, la signification de cette décision, si elle n’est pas encore intervenue.".

Article 10

L’article 1502, alinéa 2, en projet, fait état de délais prescrits "à peine d’irrecevabilité".

Le délai visé à l’article 1408, § 3, alinéa 1er, est toutefois prescrit "à peine de déchéance". Le délai visé à l’article 1526bis, alinéa 2, est certes prescrit "à peine d’irrecevabilité", mais étant donné que cela constitue une sanction inhabituelle pour des délais (voir l’article 860 du Code judiciaire), il s’agit également en l’occurrence de la sanction de la déchéance.

Il convient dès lors d’écrire dans le texte en projet "à peine de déchéance".

L’article 13 du projet pourrait alors être complété par une disposition modifiant l’article 1526bis, alinéa 2, dans le même sens (voir l’observation sous l’article 13).

Article 11

1. Il y a lieu de rédiger l’article 1514, alinéa 3, en projet, comme suit :

"Le greffier notifiera sous pli judiciaire aux éventuels autres saisissants, pour les mettre à la cause, une copie de la citation, avec invitation à comparaître.".

2. Dans le texte français de l’alinéa 4, en projet, on remplacera les mots "s’il échet" par "s’il y a lieu".

3. Dans le texte français de l'alinéa 5 en projet, mieux vaudrait écrire : "... la partie revendiquante et, le cas échéant, celle de son conseil ...".

Article 12

Dans l'article 1524, alinéa 3, en projet, il convient de remplacer les mots "conformément à l'article 1390" par "visé à l'article 1390, § 1er".

Article 13

Conformément à l'observation faite sous l'article 10, l'alinéa 2 de l'article 1526bis pourrait être également modifié.

Cette modification peut avoir lieu en remplaçant le texte de l'article 13 comme suit :

"Art. 13. A l'article 1526bis du même Code, inséré par la loi du 14 janvier 1993, sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'alinéa 2, les mots "à peine d'irrecevabilité" sont remplacés par "à peine de déchéance";

2° l’alinéa 7 est remplacé comme suit :

«Le procès-verbal est adressé au fichier des avis sous la forme d’un avis de saisie visé à l’article 1390, § 1er.»".

Article 17

1. Vu l’alinéa 3 en projet de l’article 1642, il faut remplacer l’ensemble de l’article 1642, et pas uniquement son alinéa 1er.

Il convient dès lors de supprimer dans la phrase liminaire de l’article 17 du projet, les mots "alinéa 1er" et d’écrire au début du texte en projet : "Art. 1642.".

2. Dans l’article 1642, alinéa 2, en projet, il convient de remplacer les mots "exploit d’huissier" par "exploit d’huissier de justice".

Article 19

Selon l’article 1644, alinéa 2, en projet, les créanciers dont l’existence est révélée par la seule consultation du fichier des avis, ne sont sommés "que si un dividende est susceptible de leur être attribué".

L’appréciation de la possibilité, pour ces créanciers, d’obtenir un dividende, appartient ainsi exclusivement au notaire. Les créanciers concernés, qui n’ont pas connaissance de la vente, n’auront en effet pas la possibilité de former un contredit au procès-verbal de distribution ou d’ordre.

Il n’est pas certain que cette disposition soit conforme à l’objectif qui préside à la création du fichier des avis.

Article 20

A l’article 1647, alinéa 2, in fine, en projet, mieux vaudrait remplacer les mots "ainsi qu’il est dit à l’article 1641" par "conformément à l’article 1641".

Article 24

1. Sous réserve de ce qui est constaté sous l’observation 2 en ce qui concerne les articles 1390, 1390bis, 1390ter et 1391 en vigueur du Code judiciaire, l’article 24 du projet prévoit uniquement une entrée en vigueur différée de l’article 1389bis[6] en projet.

Le délégué du gouvernement a toutefois déclaré qu’il serait utile d’habiliter le Roi à fixer la date d’entrée en vigueur de toute la loi en projet, vu les nombreuses mesures préparatoires qui sont requises.

2. L'article 24 comporte en outre une règle permettant de laisser en application durant un temps déterminé les articles 1390, 1390bis, 1390ter et 1391 en vigueur du Code judiciaire, en parallèle avec les dispositions qui s'y seront substituées. Comme il appert de l'exposé des motifs et des explications du délégué du gouvernement, l'intention est d'autoriser encore la consultation des avis existants durant trois ans (1) au greffe des tribunaux de première instance, alors que les nouveaux avis seront incorporés entre-temps dans le fichier central des avis.

La manière dont cette intention est exprimée, n'est toutefois pas correcte sur le plan de la légistique. Au lieu de reporter l'abrogation des articles 1390, 1390bis, 1390ter et 1391 existants, le projet devrait disposer que, malgré leur remplacement par de nouveaux articles, ces articles demeurent encore en vigueur, par mesure transitoire, durant une période déterminée.

3. Le Conseil d'Etat se demande si l'article 1390quater ne doit pas également s'inscrire dans un régime transitoire.

4. Vu les observations 1 et 2, l'article 24 doit être scindé en deux articles, l'un comprenant une disposition transitoire, l'autre une disposition concernant l'entrée en vigueur de la loi en projet.

---

(1) La période de trois ans correspond à la durée de validité des avis de saisie, de délégation et de cession de rémunération.

Le Conseil d'Etat suggère les textes suivants dont le premier devra éventuellement être complété conformément à l'observation 3 :

"Art. 24. Durant une période de trois ans, à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente loi, les avis visés dans les articles 1390, 1390bis et 1390ter en vigueur du Code judiciaire, établis avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, pourront être consultés conformément à l'article 1391 en vigueur du Code judiciaire.

Art. 25. Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de la présente loi.".

ANNEXE. DISCORDANCE ENTRE LES TEXTES FRANCAIS ET NEERLANDAIS - INCORRECTIONS DANS LE TEXTE NEERLANDAIS

1. Article 2 : dans le texte néerlandais de l'article 550, 8°, en projet, il y a lieu d'écrire "bestand van berichten" (voir l'article 1389bis[1] en projet).

2. Article 3 : aux mots "... wordt ... beschouwd als de plaats van het beslag" correspondent "... le lieu de la saisie est ...".

3. Article 4, article 1389bis[1] en projet :

- Le texte néerlandais se compose de trois phrases, le texte français n'en comporte que deux.

- Dans le texte français, les mots "fichier central des avis de saisie, de délégation et de cession" devraient être écrits sans guillemets.

- Aux mots "Die gegevensbank" correspond "Il".

4. Article 4, article 1389bis[4] en projet : le texte néerlandais comprend deux phrases, le texte français n'en compte qu'une.

5. Article 4, article 1389bis[5] en projet :

- Le texte néerlandais de l'alinéa 1er consiste en deux phrases, le texte français en une.

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, il y a lieu d'écrire : "toegang tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, ...", et "kan zij het identificatienummer van dat register gebruiken".

6. Article 4, article 1389bis[6] en projet :

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, le mot "opname" doit être remplacé par "registratie", et dans le texte néerlandais de l'alinéa 2, le mot "opgenomen" doit être remplacé par "geregistreerd" (voir la terminologie utilisée à l'article 1er, § 3, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie

privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel).

- Dans le texte néerlandais des alinéas 4 et 5, il y lieu d'écrire respectivement "het beginindexcijfer" et "Het beginindexcijfer is dat".

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 5, on écrira en outre "het jaar gedurende hetwelk" au lieu de "het jaar gedurende welk".

7. Article 4, article 1389bis[8] en projet :

- A l'alinéa 2, aux mots "een jurist en een informaticus die het ministerie van Justitie vertegenwoordigen" correspondent "un représentant-juriste et ... un représentant-informaticien du ministère de la Justice".

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 7, le mot "verlengbare" doit être remplacé par "hernieuwbare".

8. Article 4, article 1389bis[9] en projet : dans le texte néerlandais, les mots "Deze kosten" doivent être remplacés par "De kosten van het Toezichtscomité".

9. Article 4, article 1389bis[11] en projet :

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 2, 2˚, les mots "hiërarchische meerderheid" doivent être remplacés par "hiërarchische meerdere".

- Dans le texte néerlandais de la phrase introductive du paragraphe 3, alinéa 1er, l'équivalent de "à cette fin" fait défaut.

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 1er, 1˚, le mot "kunnen" doit être supprimé.

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 1er, 2˚ et 3˚, et du paragraphe 4, alinéa 2, le mot "zij" doit chaque fois être remplacé par "het".

- Au paragraphe 3, alinéa 1er, 3˚, aux mots "die (het) nuttig acht" correspondent "qu'il juge utile d'entendre".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 2, le mot "gehoorde" doit être supprimé.

10. Article 4, article 1389bis[12] en projet : dans le texte néerlandais de l'alinéa 2, il convient d'écrire : "... en evenmin aan wie dan ook laten weten dat de zaak op die wijze bij hem aanhangig is gemaakt".

11. Article 4, articles 1389bis[14] et 1389bis[15] en projet : le montant de l'amende doit être indiqué de la même manière dans le texte français et dans le texte néerlandais (soit en lettres, soit en chiffres).

12. Article 4, article 1389bis[17] en projet : il convient de rédiger le texte néerlandais de cet article comme suit :

"Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, doch met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 1389bis[14] en 1389bis[15].".

13. Article 4, article 1390 en projet :

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, l'équivalent du mot "domicile" fait défaut.

- Les textes français et néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 1er, 6°, ne concordent pas ("nature des biens saisis"/"inbeslaggenomen goederen").

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 1er, 8°, il convient d'écrire : "... en die daardoor, in voorkomend geval, belast zal zijn met de verdeling van de gelden". Dans le texte français, le terme "deniers" pourrait être remplacé par "montants".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 2, il y a lieu de remplacer les mots "ten uitvoer wordt gelegd" par "wordt ingezet".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 2, 1°, les mots "gedelegeerde schuldenaar" doivent être remplacés par "ontvangstgemachtigde".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 2, 4°, il y a lieu d'écrire : "het bedrag, de voorwaarden, de grenzen en de oorzaak van de delegatie".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 3, les mots "... delegatie is gevorderd ..." doivent être remplacés par "... een delegatie wordt gevorderd ...".

- Le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 4, peut être mieux rédigé comme suit :

"Indien de inkomsten of de geldsommen waarop de vordering betrekking heeft reeds het voorwerp zijn van een delegatie of een beslag op grond van uitkeringen tot levensonderhoud, geeft de griffier aan de begunstigde van de delegatie of aan de beslaglegger, teneinde hem in het geding te betrekken, bij gerechtsbrief kennis van een afschrift van het verzoekschrift of van de dagvaarding, met uitnodiging om te verschijnen.".

- Il convient de rédiger le texte néerlandais du paragraphe 3, alinéa 5, comme suit :

"De verweerder kan in het geding eveneens de schuldeisers betrekken jegens wie hij veroordeeld is om een uitkering tot levensonderhoud te betalen, maar die geen delegatie genieten, noch beslag gelegd hebben.".

- Au paragraphe 3, alinéa 6, au mot "gerechtigden" correspond, comme, il est vrai, dans le texte en vigueur de l'article 1390quater, alinéa 4, le mot "créanciers".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 4, alinéa 1er, 4°, il convient de remplacer les mots "schuld van de overdrager" par "schuldvordering van de overnemer".

- Au paragraphe 4, alinéa 2, aux mots "door deze laatste" correspondent "par le débiteur cédé".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 4, alinéa 3, le mot "schuldenaar" doit être remplacé par "gecedeerde schuldenaar".

- Il convient de rédiger le texte néerlandais du paragraphe 5, alinéa 1er, comme suit :

"Geen overhandiging of verdeling van gelden waarop beslag is gelegd, als gereed geld of als bedragen waarop beslag onder derden is gelegd, of die voortkomen van de verkoop van in beslag genomen roerende of onroerende goederen, kan plaatsvinden dan overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 1627 tot 1654.".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 5, alinéa 2, il convient de remplacer les mots "en van evenredige verdeling" par "of van evenredige verdeling".

- Dans le même texte, il y a lieu d'insérer le mot "op" entre les mots "bepaalde modaliteiten(,)" et "het overeenstemmende bericht".

14. Article 4, article 1390bis en projet :

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 2, in fine, il y a lieu d'écrire : "... van dat arrondissement".

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 3, il y a lieu de remplacer les mots "personen bevoegd om zulks te doen" par "personen die de hoedanigheid hebben om een bericht te zenden" et le mot "vernieuwing" par "hernieuwing".

15. Article 4, article 1391 en projet :

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 1er, il y a lieu de remplacer le mot "inningsprocedure" par "invorderingsprocedure".

- Dans le texte français de la même disposition, les mots "contre une personne déterminée" doivent être insérés entre "ou par voie de saisie" et "peuvent prendre connaissance" (voir le texte en vigueur de l'article 1391, alinéa 1er, du Code judiciaire).

- Dans le texte néerlandais de la même disposition, il convient de remplacer in fine les mots "die in zijn naam zijn opgesteld" par "die op diens naam zijn opgemaakt" (voir le texte en vigueur de l'article 1391, alinéa 1er, du Code judiciaire).

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 2, il convient d'écrire : "... en die opgemaakt zijn op naam van de personen ...".

- Il y a lieu de rédiger le texte néerlandais du paragraphe 2, alinéa 1er, comme suit :

"Geen uitvoerend beslag of procedure van verdeling kan plaatsvinden zonder voorafgaande raadpleging door de ministeriële ambtenaar van de berichten opgesteld met toepassing van artikel 1390.".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 2, alinéa 2, il y a lieu d'écrire : "... of bevat het als bijlage de verklaring die deze gegevens bevat en die is afgegeven door het bestand van berichten".

- Dans le texte français du paragraphe 3, il y a lieu de remplacer les mots "selon des modalités" par "selon les modalités".

- Le texte néerlandais du paragraphe 5, 1°, doit être rédigé comme suit :

  "1° naast de toegangscode, de naam, (de) voornamen en het beroepsadres van de verzoeker bedoeld in § 1;".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 5, 2° et 3°, les mots "maatschappelijke zetel" doivent chaque fois être remplacés par le mot "zetel".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 5, 5°, il convient de remplacer le mot "inning" par "invordering".

- Dans le texte néerlandais du paragraphe 6, il convient de remplacer le mot "persoonsgegeven" par le pluriel "persoonsgegevens".

16. Article 6 : à la fin du texte néerlandais de l'article 1407bis en projet, il y a lieu de remplacer les mots "of in de handen van een erkend gerechtelijk bewaarder of klerk" par "of in de handen van een erkende of aangestelde sekwester".

17. Article 8 : il convient de rédiger le texte néerlandais de l'article 1494, alinéa 2, en projet, comme suit :

"Wanneer het beslag echter gelegd wordt om de betaling te verkrijgen van vervallen termijnen van een

schuldvordering betreffende periodieke inkomsten, kan het ook plaatsvinden om de betaling te verkrijgen van de nog te vervallen termijnen, naarmate die vervallen.".

18. Article 10 : il convient de rédiger le texte néerlandais de l'alinéa 2 de l'article 1502 en projet comme suit :

"De akte dient in zeer duidelijke lettertekens de vermelding te bevatten van de termijnen die op straffe van niet-ontvankelijkheid (1) zijn voorgeschreven bij artikel 1408, § 3, eerste lid, en bij artikel 1526bis, tweede lid.".

19. Article 11 :

- Le texte néerlandais de l'alinéa 1er de l'article 1514 en projet doit, conformément au texte en vigueur, s'énoncer comme suit :

"Degene die beweert eigenaar te zijn van het geheel of een gedeelte van de in beslag genomen voorwerpen, kan tegen de verkoop verzet doen bij exploot, betekend aan de beslaglegger, aan de beslagen schuldenaar en aan de gerechtsdeurwaarder, en houdende dagvaarding van de beslaglegger en van de beslagen schuldenaar,

---

(1) Voir toutefois l'observation formulée à cet égard sous l'article 10 du projet.

met vermelding van de bewijzen van eigendom, op straffe van nietigheid.".

- Il convient de rédiger comme suit le texte néerlandais de l'alinéa 2 en projet, qui doit comprendre autant de phrases que le texte français :

"Het verzet schort de vervolging op. Er wordt uitspraak over gedaan door de beslagrechter.".

- Dans le texte néerlandais de l'alinéa 5 en projet, il convient de remplacer le mot "terugvordering" par "revindicatie", les mots "eisende partij" par "revindicerende partij", les mots "rechter die met de zaak is belast" par "rechter bij wie de revindicatie aanhangig is gemaakt", le mot "vonnissen" par "elk vonnis", les mots "vordering tot teruggave" par "vordering tot revindicatie"; à la fin, il convient d'écrire : "... zodat het bestand van berichten op het betrokken bericht van beslag zou vermelden welk gevolg gegeven is aan de vordering tot revindicatie".

20. Article 14 : le texte néerlandais de la première phrase de l'article 1544 en projet doit être rédigé comme suit : "Indien de aanzegging van het beslag niet heeft kunnen plaatsvinden, hetzij aan de persoon of aan de werkelijke of de gekozen woonplaats van de beslagen schuldenaar, hetzij overeenkomstig artikel 38, § 1, is de derde-beslagene slechts tot afgifte gehouden voorzover de beslagleggende schuldeiser vooraf het visum van de rechter heeft verkregen.".

21. Article 15 : il convient de rédiger le texte néerlandais de l'article 1562 en projet comme suit :

"In afwijking van het gemeen recht wordt de uitwinning van de onroerende goederen, met het oog op het verkrijgen van de betaling van een gemeenschappelijke schuld of van een eigen schuld die het gemeenschappelijk vermogen bezwaart, tegen de echtgenoot en de echtgenote voortgezet.".

22. Article 16 : dans le texte néerlandais de l'article 1581, alinéa 3, en projet, il y a lieu de remplacer le mot "vermeldt" par "doet ... vermelden".

23. Article 17 :

- Il convient de rédiger le texte néerlandais de l'article 1642, alinéa 1er, en projet comme suit :

  "Tot aan het verstrijken van de termijn voor het opmaken van het proces-verbaal van verdeling of van rangregeling, kunnen de schuldeisers die een uitvoerbare titel bezitten, verzet doen tegen de prijs.".

- Dans le texte néerlandais de l'article 1642, alinéas 2 et 3, en projet, il convient de remplacer chaque fois les mots "aangewezen notaris" par "benoemde notaris".

24. Article 19 : dans le texte néerlandais de l'article 1644, alinéa 2, en projet, il convient d'écrire : "... uit de enkele raadpleging van ..." et "... met toepassing van ...".

25. Article 20 : dans le texte néerlandais de l'article 1647, alinéa 2, en projet, il y a lieu de remplacer les mots "eenzijdige vordering" par "eenzijdig verzoekschrift".

26. Article 23 : il convient de rédiger le texte néerlandais de l'article 1653, alinéas 1er et 2, comme suit :

"In elke stand van de procedure wordt de inschrijving die de bewaarder krachtens artikel 35 van de hypotheekwet van 16 december 1851 ambtshalve heeft gedaan, geheel doorgehaald op verzoek van de koper die bewijst, hetzij dat de prijs betaald is aan de schuldeisers, hetzij, bij gebreke van een dergelijke betaling, dat een betaling is verricht die hem bevrijdt voor het geheel van de sommen waartoe hij gehouden is.

De notaris geeft te dien einde een getuigschrift af, dat de betaling of de bevrijdende betaling vaststelt.".

De kamer was samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER, kamervoorzitter,
Messieurs président de chambre,

P. LEMMENS, staatsraden,
L. HELLIN, conseillers d'Etat,

A. ALEN, assessoren van de
H. COUSY, afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

Mevrouw F. LIEVENS, griffier,
Madame greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LEMMENS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendaris.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LEMMENS.

Le rapport a été présenté par M. B. SEUTIN, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. E. VANHERCK, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

F. LIEVENS

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

W. DEROOVER